

•

- K br. 95/13

- U IME CRNE GORE

- VIŠI SUD U P., kao prvostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Vesne Moštrokol, kao predsjednika vijeća i sudija Miljane Pavlićević i Natalije Boričić, kao članova vijeća, uz učešće Anke Raković, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih Č.M. iz B., koga brani Đ.D., advokat iz P., J. J. i J. G. iz B.P., koje brane G. N. i G. V., advokati iz P. i Č. Ž. iz B., koga brani M. N., advokat iz P., zbog krivičnog djela računarska prevara u produženom trajanju iz čl. 352 st.3 u vezi st.1 u vezi čl. 49 Krivičnog zakonika Crne Gore, po optužnicima Višeg državnog tužilaštva u P. Kt.br.27/07 od 02.07.2013.godine koju je na glavnom pretresu zastupala Suzana Milić, Državni tužilac VDT-a u P., nakon održanog usmenog, glavnog i javnog pretresa, započetog 17.07.2017.godine i završenog 30.04.2018.godine, u prisustvu zastupnika optužbe, optuženih J. J. i J. G., a u odsustvu optuženih Č.M. i Č. Ž., u prisustvu branilac optuženih, nakon tajnog vijećanja i glasanja, donio je 17.05.2018.godine i istog dana javno objavio

- PRESUDU

|

Optuženi:

1. Č. M., JMBG ....., od oca S. i majke N., rođene N., rođen ..... godine u Lj., sa prebivalištem u B., ulica ..... broj .../..., državljanin R. S., maternju jezik mu je srpski, po zanimanju grafički dizajner, završio likovnu akademiju u R., oženjen, otac dvoje maloljetne djece, srednjeg imovnog stanja, osuđivan presudom Prvog opštinskog suda Beograd K.br.1452/05 od 06.11.2006.godine zbog krivičnog djela lažno prijavljivanje iz čl.205 st.4 Krivičnog zakonika S. na novčanu kaznu i presudom Višeg suda u P. K.br.109/13 od 14.04.2016.godine zbog krivičnog djela kriminalno udruživanje iz čl.401 st.2 u vezi st.1 KZCG u sticaju sa krivičnim djelom prevara iz čl. 244 st.4 u vezi st.1 KZCG na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 godina i 6 mjeseci i presudom Krivičnog suda Lugano – Republika i Kanton Tičino, Š., dosije broj 72.2011.34 od 11.07.2011. godine, zbog krivičnog

djela nezakonito pribavljanje podataka, prevara i falsifikovanje dokumenata na kaznu zatvora u trajanju od tri godine, u pritvoru od .... godine do ..... godine.

2. J. J., JMBG ....., zvani “....”, od oca G. i majke G., rođene R., rođen .....godine u B. P., sa prebivalištem u mjestu P. P. -Opština B. P. i boravištem u P., ul. ..... (podstanar kod Z. M.) i B.- A., na adresi ..., državljanin Crne Gore, maternji mu je crnogorski, završio srednju školu, oženjen, bez djece, zaposlen i radi u B., srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, u pritvoru od ....godine do .....godine,

KRIVI SU

Zato što su:

Okrivljeni Č.M. i J.J. u periodu od ..... godine do ..... godine, u P., u namjeri da sebi i drugom pribave protivpravnu imovinsku korist koja prelazi iznos od 30.000,00 €, lažnim prikazivanjem činjenica, doveli u zabludu ovlašćena lica inostranih banaka, da na štetu tuđe imovine izvrše transfer novca na račun optuženog J.J., iako su bili svjesni zabranjenosti preduzetih radnji, pa su to i htjeli, djelujući po prethodnom dogovoru da taj novac dijele, i to optuženi Č.M. i J.J. na štetu T. H. S., a okrivljeni J.J. i na štetu A.-P. K. i M.A. V./MME S. de V.a, na način što su prethodno na ime J.J. kod više banaka u P. otvorili devizne račune i to račun broj ..... u «.....» AD P., račun br. ..... u «.....» AD P. i račun br. ..... u «.....» AD P., nakon čega je optuženi Č., lažno se predstavljajući bankarskim službenicima kao vlasnik žiro računa koji je T. H. S. imao u ino-banci .....L. – P., a čiji je stvarni vlasnik bio taj oštećeni, sačinio dva lažna naloga za transfer novca sa računa tog oštećenog na žiro račun koji je po prethodnom dogovoru u tu svrhu otvorio J.J. na svoje ime u «.....» AD P., popunjavajući te naloge sa podacima o brojevima bankovnog računa oštećenog, njegovim ličnim podacima i drugim podacima potrebnim za sačinjavanje naloga za tansfer novca, do kojih podataka je došao na prevaran način, putem informatičkog programa „.....“, preuzimajući sa tog programa kopije njegovih ličnih dokumenata sa fotografijama i potpisima i finansijsku dokumentaciju banaka sa brojem njegovog žiro računa u toj banci, te zloupotrebljavajući podatke korisničkog naloga za sada NN lica za korišćenje usluga Internet faks servisa „.....“, do čijih podataka je takođe došao na prevaran način putem navedenog informatičkog programa, dostavljao te naloge u ime oštećenog putem faksa navedenoj ino-banci, telefonskim putem pozivajući ovlašćene službenike te banke lažno im se predstavljajući kao vlasnik računa sa nalogom da se izvrši prenos njegovih novčanih sredstava na račun J.J., i to dva naloga banci ..... L. – P. putem faksa, koji je Č.M. pozivao iz iznajmljenog stana u P. sa telefona broj ...., za transfer novca od ..... godine na iznos od 50.000,00 € i od ..... godine na iznos od 100.000,00 €, sa računa oštećenog T. H. S. na račun J.J. u «.....» AD P., i na taj način doveli u zabludu ovlašćena lica u pomenutoj banci, koja su po prijemu tih naloga postupali po instrukcijama koje su u njima sadržane i obradom podataka kreirali SWIFT poruke, kojima se između banaka vrši transfer novčanih sredstava, koje su elektronskim putem razmijenjene sa korespondentnom bankom ..... i navedenom crnogorskom poslovnom bankom, na osnovu kojih je potom i izvršen transfer novčanih sredstava, da bi zatim J.J. ta novčana sredstva, nakon što ga je Č. obavijestio o njihovom prispeću, iste podizao, tako što je prvi transfer u iznosu od 50.000,00 € sa svog računa otvorenog u «.....» AD P. sam podigao dana ....godine i to u

filjalama u B. i K., a zatim isti predao Č.M.u, koji mu je tada dao 300-400 €, dok je dana 13.02.2007. godine drugi iznos od 100.000,00 € koji je prispio na njegov račun dana .... godine u istu banku, podigao slijedeći uputstva i dogovor sa Č.em da nakon podizanja i donošenja novca i predaje Č.u, od tog novca Č. njemu preda iznos od 30.000,00 €, da bi zatim, nakon podizanja tog iznosa od strane optuženog J.J., ovaj optuženi i njegov otac J. G. bili lišeni slobode, a zatim iz prostorija policije, shodno uputstvima ovlašćenih policijskih službenika, J. G. pozvao optuženog Č.M. i dogovorio se sa istim da se nađu u kafe B.u «....» u P. da mu preda novac, kada je optuženi Č.M. lišen slobode od strane ovlašćenih policijskih službenika, na koji način su okriviljeni Č.M. i J.J. sebi pribavili protivpravnu imovinsku korist u ukupnom iznosu od 150.000,00 €, a oštećenom T. H. S.u prouzrokovali imovinsku štetu u istom iznosu, a optuženi J.J. je, nakon što je Č.M. došavši do ličnih i finansijskih podataka o stanjima računa u bankama oštećenih A.-P. K. i M.A. V./MME S. D. V.a, kao u slučaju T.a, preko istog informatičkog programa „....“ i sačinio dva naloga Banci .... u Š. za transfer novca sa računa ovih oštećenih lica, i to jednog od 11.12.2006. godine za transfer novca u iznosu od .... (6.293,00€) sa računa oštećenog P. - A. K. na račun J.J. u «....» AD P., a drugog od 21.12.2006. godine za transfer novca u iznosu od .... (10.239,33€) sa računa oštećenog M.A.V. C./MME. S. de V. na račun J.J. u «.....» AD P., i nakon što je Č. u ime oštećenih putem faksa dostavio te naloge navedenoj ino-banci i obavio telefonske komunikacije sa ovlašćenim službenicima te banke u kojima im se lažno predstavio kao vlasnik tih računa i naložio da izvrše elektronski prenos novčanih sredstava sa računa ovih oštećenih lica na naprijed navedene račune J.J., na taj način, optuženi J.J. zajedno sa Č.M.em, doveli u zabludu ovlašćena lica u tim bankama, koja su po prijemu tih naloga postupali po instrukcijama koje su u njima sadržane i kreirali SWIFT poruke, kojima se između banaka vrši transfer novčanih sredstava, koje su elektronskim putem razmijenjene sa korespondentnom bankom .... F. i ovim crnogorskim poslovnim bankama, na osnovu kojih je potom i izvršen transfer navedenih novčanih sredstava, nakon čega je, pridržavajući se prethodnog dogovora sa Č.em i njegovih uputstava, ta novčana sredstva, nakon što ga je Č. obavijestio da su prispjela na njegove račune, podigao i predao Č.M.u, kada je nakon podizanja novca sa računa oštećenog A. P. K.a optuženi Č. optuženom J. dao iznos od 500,00-1.000,00€, a za koje radnje je kada su u pitanju oštećeni M.A.V. C./MME. S. de V. i P. A. K., Č.M. pravosnažno osuđen presudom Krivičnog suda Kantona R. Tičino, iz Š., broj dosjeda 72.2011.34 od 11.07.2011.godine i 850.2011.355 od 09.09.2011.godine, na koji način je, ovim radnjama J.J. sebi i Č.M.u pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 16.532,33 €, a oštećenom P. – A. K.-u imovinsku štetu u iznosu od 10.000 CHF, protivvrijednosti od 6.293,00 €, a oštećenom M.A.V. C./MME S. de V.u imovinsku štetu u iznosu od 17.000 CHF, protivvrijednosti od 10.239,33 €,

-čime su kao saizvršiocci izvršili krivično djelo prevara u produženom trajanju iz čl.244 st. 4 u vezi st.1 u vezi čl.23 i 49 Krivičnog zakonika Crne Gore (Službeni list RCG 70/2003, 13/2004 i 47/2006).

Pa ih sud primjenom citiranih zakonskih odredbi, te odredbi člana 3, 4, 5, 13, 14, 15, 32, 36, 42 i 51 Krivičnog zakonika Crne Gore, a u odnosu na optuženog J. J. i primjenom odredbi člana 45 i 46 krivičnog zakonika Crne Gore, te odredbi člana 226, 229 i 374 Zakonika o krivičnom postupku,

Optuženog Č.M. na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, a optuženog J.J. na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, u koje kazne će im se uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od .....godine, do .....godine.

Primjenom odredbi čl. 112 i 113 st.1 Krivičnog zakonika Crne Gore, te odredbi čl. 482 Zakonika o krivičnom postupku:

ODUZIMA SE od optuženog Č.M. novčani iznos od 50.000,00 € (pedeset hiljada eura), kao imovinska korist pribavljenia izvršenjem krivičnog djela, na način što se optuženi obavezuje da pomenuti novčani iznos uplati Budžetu CG u roku od mjesec dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

ODUZIMA SE od optuženih Č.M. i J.J. novčani iznos od 100.000 € (stoh hiljada eura) kao imovinska korist pribavljenia izvršenjem krivičnog djela, a koji novac se nalazi u depozitu suda.

OBAVEZUJU SE optuženi Č.M. i J.J. da na ime troškova krivičnog postupka, Budžetu CG, solidarno uplate novčani iznos od 773,35€ (sedamstosedamdesettri eura i tridesetpetcenti), a optuženi J.J. iznos od 539,06 € (petstotinatridesetdevet eura i šest centi), a na ime paušala iznos od po 300,00€, sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

II

Optuženi:

1.Č.Ž., JMBG ...., zvani „....“, od oca S. i majke V., rođene T., rođen .....godine u Z., sa prebivalištem u B., ulica ...., državljanin R. S., po zanimanju vozač, nezaposlen, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, završio saobraćajnu školu, srednjeg imovnog stanja, osuđivan presudom Drugog opštinskog suda Beograd K.br.494/07 od 01.02.2008.godine zbog krivičnog djela nedozvoljena proizvodnja, držanje i nošenje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 348 st.1 KZ S., na pet mjeseci zavora, u pritvoru od .....godine do .....godine

2. J. G., JMBG ...., zvani „....“, od oca R. i majke S., rođene J., rođen .....godine u B. P., gdje mu je i prebivalište, selo K.-P. P., i boravištem u P.- ul. .... (podstanar kod Z. M.), državljanin Crne Gore, po zanimanju stolar, nezaposlen, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, završio mašinsko tehničku školu, srednjeg imovnog stanja, osuđivan presudom Osnovnog suda K. K.br.538/08 od 16.02.2009.godine zbog krivičnog djela prevara iz čl. 244 st.1 KZ-a, na tri mjeseca zatvira uslovno na jednu godinu i šest mjeseci, lišen slobode u periodu od .....godine do .....godine, u pritvoru od .....godine do .....godine,

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Kojom je predstavljeno da su:

Okrivljeni Č.Ž. i J. G., sa Č.M.em i J.J., u periodu od 01.12.2006. godine do 13.02.2007. godine, u P., u namjeri da sebi i drugom pribave protivpravnu imovinsku korist koja prelazi iznos od 30.000,00€, učestvovali u računarskoj prevari, i to Okrivljeni Č.M., J.J., Č.Ž. i J. G. na štetu T. H. S., iako su bili svjesni zabranjenosti preduzetih radnji, pa su to i htjeli, na način što su djelujući po prethodnom dogovoru da taj novac međusobno dijele, prethodno na ime J.J. kod više banaka u P. otvorili devizne račune i to račun broj ..... u «.....» AD P., račun br. ..... u «.....» AD P. i račun br. ..... u «.....» AD P., nakon čega je okr. Č., koristeći se svojim programerskim vještinama i lažno se predstavljajući bankarskim službenicima kao vlasnik žiro računa kojeg je T. H. S. imao u ino-banci ..... L. – P., a čiji je stvarni vlasnik bio taj oštećeni, sačinio dva lažna naloga za transfer novca elektronskim putem sa računa tog oštećenog na žiro račun kojeg je po prethodnom dogovoru u tu svrhu otvorio J.J. na svoje ime u «.....» AD P., popunjавajući te naloge sa podacima o brojevima bankovnog računa oštećenog, njegovim ličnim podacima i drugim podacima potrebnim za sačinjavanje naloga za transfer novca, do kojih podataka je došao na prevaran način, putem informatičkog programa „.....“, preuzimajući sa tog programa kopije njegovih ličnih dokumenata sa fotografijama i potpisima i finansijsku dokumentaciju banaka sa brojem njegovog žiro računa u toj banci, te zloupotrebjavajući podatke korisničkog naloga za sada NN lica za korišćenje usluga Internet faks servisa „.....“, do čijih podataka je takođe došao na prevaran način putem navedenog informatičkog programa, dostavljao te naloge u ime oštećenog putem faksa navedenoj ino-banci, telefonskim putem pozivajući ovlašćene službenike te banke lažno im se predstavljajući kao vlasnik računa sa nalogom da se izvrši elektronski prenos njegovih novčanih sredstava na račun J.J., i to dva naloga banci .... L. – P. na faks broj ....., koji broj je Č.M. pozivao iz iznajmljenog stana u P. sa telefona broj ....., za transfer novca od ..... godine na iznos od 50.000,00 € i od .... godine na iznos od 100.000,00 €, sa računa oštećenog T. H. S. na račun J.J. u «.....» AD P., na koji način su uticali na računarski sistem banaka jer su ovlašćena lica u tim bankama po prijemu tih naloga dovedeni u zabludu postupali po instrukcijama koje su u njima sadržane i elektronskom obradom podataka kreirali SWIFT poruke, kojima se između banaka vrši transfer novčanih sredstava, koje su elektronskim putem razmijenjene sa korespondentnom bankom ..... i navedenom crnogorskom poslovnom bankom, na osnovu kojih je potom i izvršen transfer novčanih sredstava, da bi zatim J.J. ta novčana sredstva, nakon što ga je Č. obavijestio o njihovom prispeću iste podizao, tako što je prvi transfer u iznosu od 50.000,00 € sa svog računa otvorenog u «.....» AD P. sam podigao dana ..... godine, a zatim isti predao Č.M.u, dok je dana 13.02.2007. godine drugi iznos, od 100.000,00 € koji je prispio na njegov računa dana .... godine u istu banku, podigao zajedno sa J.G., slijedeći uputstva i dogovor sa Č.em da im nakon podizanja i donošenja novca i predaje Č.u i Č., od tog novca predaju iznos od 30.000,00 €, da bi zatim, nakon podizanja tog iznosa, u kafe B.u «.....» u P., slijedeći dalja uputstva i dogovor, J.J. i J.G. predali sav taj novac Č.M.u i Č.Z., na koji način su okrivljeni Č.M., J.J., Č.Ž. i J.G. sebi pribavili protivpravnu imovinsku korist u ukupnom iznosu od 150.000,00 €, a oštećenom T. H. S.u prouzrokovali imovinsku štetu u istom iznosu,

-čime bi kao saizvršioci izvršili krivično djelo – računarska prevara u produženom trajanju iz čl. 352. st. 3. u vezi st. 1. u vezi čl. 49. Krivičnog zakonika Crne Gore

Troškovi krivičnog postupka, u odnosu na optužene Č.Ž. i J.G.a, padaju na teret budžetskih sredstava suda.

- O b r a z l o ž e n j e

- Optužnicom VDT P. Kt.br.27/07 od 02.07.2013. godine, koja je činjenično izmjenjena u završnoj riječi, optuženima Č.M.u, J.J., Č.Z. i J.G.u stavljeno je na teret da su kao saizvršioci izvršili krivično djelo računarska prevara u produženom trajanju iz čl. 352 stav 3 u vezi st. 1 u vezi čl. 49 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ CG), pri kojoj optužnici je njen zastupnik ostao do kraja glavnog pretresa, predlažući sudu da optužene oglasi krivim i osudi na kazne predvidjene zakonom.
- Optuženom Č.Z. sudjeno je u odsustvu shodno rješenju K.br.95/13 sa zapisnika o glavnom pretresu od 17.07.2017.godine, jer je optuženi državljanin R. S., koji se na poziv suda koji je uredno primio nije odazvao, pa imajući u vidu vrijeme izvršenja kriv.djela i broj optuženih, ove okolnosti predstavljaju naročito važne razloge da se optuženom sudi iako je odsutan.
- Optuženom Č.M.u suđeno je u odsustvu shodno rješenju krivičnog vijeća Višeg suda Kv.br. 374/18 od 25.04.2018. godine, jer iz spisa predmeta proizilazi da je za istim u predmetu K.br.6/16 izdata naredba za raspisivanje potjernice, po kojoj je postupljeno i od strane Uprave policije CB P., dana 26.02.2018. godine raspisana nacionalna potjernica, da bi potom, u pomenutom predmetu od strane krivičnog vijeća Višeg suda u P., optuženom odredjen pritvor rješenjem Kv.br.223/18 od 13.03.2018. godine, kod kojeg optuženog stoje isti razlozi koji su navedeni kod optuženog Č.Ž.da mu se sudi u odsustvu.
- Optuženi Č.M. je na zapisniku o glavnom pretresu od 17.07.2017. godine priznao izvršenje kriv.djela koje mu se stavlja na teret i prihvatio svoju krivicu, navodeći da ranije nije ispričao istinu, jer je na taj način htio da izbjegne krivicu, a da optuženi Č. se izvršenjem predmetnog kriv.djela nema nikakve veze. Optuženog J.J. zna od „malih nogu“, kada je imao 5-6 godina, a njegovog oca je znao iz vidjenja i J. otac nema nikakve veze sa „ovim“ i bio je tu samo zbog sina, koji mu se požalio da ima problem. U maju 2006. godine došao je u P. sa tadašnjom djevojkom N. i iznajmio stan kod R. R. u naselju ....., u zgradu tzv. „P.“. Što se tiče transfera novca, djelimično je koristio računar, konkretno jedan program „....“, a taj program je služio za „šerovanje“ muzike i filmova, i kada se udje na pomenuti program izabere se određena opcija, a istovremeno se izabirom te opcije nudi i pretraga dokumenata, fajlova i dr. U pomenutom programu ukucavao je riječi tipa „banka“, „UBS“, „Credit swis“, „transfer“ i sl., što bi po ključnim riječima bilo vezano za novac i transfer novca i tako je dolazio do podataka. Sve navedeno dešavalo se od decembra 2006. godine pa do njegovog hapšenja 2007. godine, s tim što je T. H. S. bio zadnji, a prije njega su bila dva transfera. Sjeća se da se prvi transfer odnosio na račun A. P. K., tj. njenog muž M., koji su imali zajednički račun u UBS banci u C., a zatim je bio račun S. De V.a, koji je Š. i imao je strašno dugačko ime i prezime, pa je ovo bila skraćenica, a zadnji je bio T. S. koji je bio američki državljanin. Što se tiče transfera A. P. K. a, do dokumenata je došao kada je ukucao riječ „banka“ ili „UBS transfer“ i otvaranjem tog dokumenta otvara se praktično korisnik, a dobija se čitav sadržaj u kompjuteru koji

se odnosi na korisnika, a klikom na jedan prozorčić, mogu da se vide svi podaci koji postoje za tog korisnika, ali pod uslovom da je taj korisnik na mreži, i u tom slučaju mogu da se „skinu“ dokumenti. Na taj način je došao do podataka za sva tri naprijed pomenuta lica, i to dokumentaciju vezanu za odredjenu banku, klijenta te banke u smislu kopije pasoša, brojeva računa kod te banke i potpisa sa nekih drugih dokumanta, kopija saobraćajne dozvole, bukvalno sve što je vezano za tu osobu. Nakon što bi došao do ovih podataka, pozivao bi dotičnu banku i predstavljao se kao njihov klijent, a u slučaju T.a, službenik banke sa kojim je komunicirao, bukvalno ga nije ništa ni pitao, razgovarao je sa njim kao da se znaju odavno, i tek kada je video da povlači sav novac sa računa T., pitao ga je da mu pošalje neki identifikacioni dokument, jer se radilo o 210.000,00 eura, pa mu je poslao kopiju pasoša, na kojoj kopiji je postojao potpis T. koji je „izrezao“, a te naloge za transfer novčanih sredstava slao je preko tudihih naloga. Navodi da postoji sajt „E-faks.com“, a postoji i više ovakvih sajtova, preko kojih, kada se plati, mogu da se otvore nalozi u bilo kojoj zemlji. U konkretnom slučaju nije otvarao nalog jer bi tada morao da plati preko kreditne kartice otvaranje naloga, pa da ne bi ostao neki trag, već je na tom sajtu pronašao jednog korisnika, čijeg imena i prezima ne može da se sjeti, a za kojeg je saznao ulazeći na pomenuti sajt preko dokumenata i šifre ovog korisnika, pa je preko njega slao naloge putem faksa na drugu stranu, odnosno bankama iz kojih su išle transakcije, i zato su ti faks nalozi, koje je slao imailom, ispred pozivnih brojeva E., a sve ovo je radio jer se nije radilo o nekom nepoznatom licu iz banke sa kojim je on navodno imao neki dogovor. Dešavalо se da faks pošalje iz svog stana iz P., obzirom da je na faksu mogao da podesi da li će na dokumentu koji se šalje ostati prava adresa, odnosno broj telefona i ime lica koje taj faks šalje, odnosno njegovo ime i prezime. Pojasnio je da se u sva tri slučaja ne bi ništa moglo uraditi bez upotrebe faksa, jer je putem faksa slao naloge za isplatu bankama i to je bilo putem sajta „E-faks.com“ ili iz svog stana, pa je kod S. T. koristio pomenuti sajt, a banku je zvao sa fiksног telefona iz stana koji je iznajmio na ..... Za S. T.a je preko programa „....“ skinuo samo jedan dokument, a radilo se o prepisci ovog lica sa bankom i jedan dokument u PDF-u - kopiju njegovog pasoša, dok je ovaj drugi bio u „Wordu“ i nije bio potpisani, ali da mu se tada činilo da na osnovu toga ne može ništa da uradi, naročito što kod UBS banke mora postojati potpisana saglasnost klijenta kada se kod te banke otvara račun, tako da je ovu dokumentaciju vezano za T.a držao u fioci dva mjeseca. Sjeća se da je 5. ili 6. februara 2007.godine, prije njegovog hapšenja, putem fiksног telefona iz iznajmljenog stana, pozvao broj telefona banke čija je centrala bila u L.u u P. i tamo je dobio podatak, nakon što se predstavio kao T. TH. S. i dao broj računa, da se taj račun nalazi u gradu F., a pričao na engleskom jeziku, da su ljudi u L. u koje pozvao slabo pričali engleski i dali su mu brojve filijale banke u F.. Nakon toga je pozvao filijalu u F. i po glasu koji mu se javio zaključio je da se radi o mlađem čovjeku, starosti oko 30 godina, koji je bio ljubazan i srdačan kada se predstavio kao T., i koji je sa njim vodio prisnu komunikaciju. Za grad koji je naprijed pominjao ipak misli da nije F. nego A.. Dok je razgovarao sa naprijed pomenutim čovjekom iz banke, nije insistirao puno na razgovoru, već je tražio od njega da pogleda njegov račun, a zatim mu je službenik banke rekao da na računu ima iznos od 210 ili 213 hiljada eura, pa kad je čuo o kolikom se iznosu radi „spustio je loptu“ i počeo je neku „drugu priču“ s njim, govoreći mu je da nije tu, da planira da kupi neku nekretninu u Crnoj Gori i da li bi bio neki problem, ukoliko bi mu trebala sredstva za kupovinu nekretnine, da putem faksa ili mejla naloži transfer novca, na šta mu je službenik banke rekao da nema problema. Na taj način je htio „da opipa“ da li i na koji način može da dodje do ovog novca, odnosno transfera sa računa T.a na neki drugi račun. Nakon toga je pozvao J.J. da mu kaže da bude spremam i da može doći do transfera novca, a J.J. je bio u to vrijeme mladi momak od 17-18 godina, koji se zabavljao sa njegovom sestrom, i imao otvoren račun u banci i družio se sa njim, i dolazio kod njega kući dok je boravio u P.. Sve ovo što je radio vezano za transfer novčanih sredstava i načina na koji je to odradjivao, ni J.J. ni bilo ko drugi o tome absolutno nije ništa znao, niti je dozvoljavao da se bilo šta o tome zna, već je to doživljavao kao svoju ličnu tajnu. U to vrijeme dogovorio se sa J. da u nekoliko banaka otvoriti račune na svoje ime, na kojim računima će biti uplaćivana novčana sredstva, koja je J. trebao da podigne i da za to dobije izvjesnu novčanu naknadu u vidu provizije, koja je zavisila od iznosa koji će biti uplaćen. Naveo je da J. nije govorio odkud mu taj novac i ko mu taj novac uplaćuje, niti je J. smio to da ga pita, ali prepostavlja da je J. mogao da zaključi da taj novac nije legalan i da je u pitanju neko krivično djelo, da se sjeća da je zajedno sa J.

išao zajedno u A.M. banku koja se nalazila u ul. ...., preko puta „.....“, i da je J. čekao preko puta dok ovaj otvoriti račun, i upravo preko tog računa išla je transakcija iz decembra mjeseca na iznos od 17 hiljada franaka, a pored računa u .... banchi, J. je otvorio račun u .... i .... Banci na svoje ime. Što se tiče transfera novca T. S., nakon razgovora sa službenikom banke, poslije pola sata sačinio je nalog za transfer 60 hiljada eura sa računa T.a na račun J.J., otvoren u ....., a nalog je poslao putem E-faksa, na faks filijale, a moguće i direktno u kancelariju ovog službenika sa kojim je razgovarao, jer mu je ovaj dao svoj lični broj telefona, pa kada ga je pozvao sa fiksнog telefona, službenik banke mu je odgovorio da nalog upravo stiže i da je sve u redu, te da će izvršiti novčani prenos sredstava iz naloga, da ga je ponovo pozvao putem telefona, kada mu je službenik banke rekao da je transfer odradjen i putem faksa mu poslao potvrdu o izvršenom transferu, govoreći mu da je praksa .... banke da se potvrda o izvršenoj transakciji šalje direktno klijentu, na što mu je rekao da za to nema potrebe jer je već obaviješten, ali je službenik banke insistirao govoreći da jednostavno mora tako da odradi, ali da će potvrda stići tek za nedelju dana. Objasnio je da je nakon toga pozvao ..... u F., koja je bila posrednik, i predstavio se kao službenik .... iz C. G., a u razgovoru mu je rečeno da je transakcija proslijedjena banchi u Crnoj Gori, i da nije moguće da je „ne vide“ na terminalu, pa je rekao da je navodno „vidi i da se pojavila“, a nakon toga pozvao je J. da dodje kod njega kući, a zatim je pozvao i .... i dobio informaciju da je novac stigao, ali da ne mogu isplatiti cijelokupni iznos jer se radi o većim novčanim sredstvima za koje mora prethodno da postoji najava za isplatu, zbog čega je pozvao filijale banke u B. i K., predstavlјajući se kao J.J., i sa njima se dogovorio da će doći da podigne u svakoj od njih po 30 hiljada eura, jer mu novac treba hitno, da je nakon toga J. rekao da ide taksijem u B., a zatim u K., gdje je trebao da podigne po 30 hiljada eura, da ga tamo čekaju i da je sve spremno, da je J., nakon što je podigao novac, isti donio kod njega u stan, a on je imao instrukcije od drugih lica, čija imena ne smije da kaže, da se J. za ovo ne daje nadoknada već kada se sve završi, i tada je J. trebao da dobije 30 hiljada eura, a jedino što je J. uzeo je 300-400 eura koje mu je on sam dao, zbog čega je J. negodovao jer mu nije isplaćeno kao što je bilo dogovorenog. Dalje je naveo da je tada pozvao R.a, čovjeka kod koga je iznajmio stan, i platio mu zaostale kirije i račune za telefon, što je iznosilo oko 5-6 hiljada eura. Pomenuti novac je podijeljen izmedju njega i lica čija imena ne smije da pomene, tako što je on dobio 30 hiljada eura, a ova lica ostatak. Naveo je da je narednog dana sačinio još jedan nalog na 100 hiljada eura, s tim što je prethodno putem telefona razgovarao sa istim službenikom banke i najavio mu pomenuti nalog, da je službeniku banke rekao da prvo mora da se kosultuje sa šefom, da bi ga nakon 15-20 minuta službenik banke pozvao i rekao da njegov šef hoće da razgovara sa njim, da mu je šef uglavnom postavljaо pitanja na koja nije znao odgovore, mada je bilo nekih na koje je znao da odgovori kao što je datum i mjesto rodjenja, a na pitanja na koja nije znao odgovore, na engleskom je nešto nerazumljivo „promrljaо“ s namjerom da zavara ovo lice, i vidio je da mu to uspijeva, jer je šef na to njegovo „mrmljanje i zavrćanje“, odgovarao da je u redu, što je njemu bilo nenormalno, da ga je nakon razgovora šef sa kojim je pričao, zamolio da im pošalje kopiju pasoša, što je i uradio, nakon čega mu je rečeno da je sve u redu i da može da nastavi dalju komunikaciju sa službenikom banke, sa kojim je prethodno razgovarao, da je isti postupio po njegovom nalogu za isplatu kao i prethodnog dana, šaljući mu kao dokaz potvrdu o transferu, s tim što je transfer bio istog dana, da je narednog dana nazvao ..... u P. i saznao da je novac stigao i da je proknjižen, ali da zbog visine novčanog iznosa podizanje novca mora da se najavi dva dana ranije, da mu je službenica banke tada rekla da postoji mogućnost da se podigne u utorak 13.februara, a skrenula mu je pažnju da novac neće moći podići kao što je to uradio prethodnog dana u B.u i K., a on se i tom prilikom predstavio kao J.J.. Što se tiče optuženog Č. Ž., objasnio je da je to otac njegovih najboljnih drugova, da je Ž. došao u C. G. da traži posao, i da ga je zamolio da za to vrijeme boravi kod njega na stan, da muje Ž. ispričao da je imao nekih porodičnih problema sa suprugom, a došao je kod njega oko 5-6 dana prije negovog hapšenja, misli da je to bila srijeda, dan kada je J. podigao novac u K. i B.u, da je Ž. živio „na njegov račun“, dok ne pronadje posao, da nije ništa ni čuo ni video a vezano za radnje koje je preduzimao oko transfera novca, da sa njim nije ni imao neku blisku komunikaciju, a koliko se sjeća Č. je u to vrijeme bio u vezi sa nekom ženom iz inostranstva. Dalje je naveo da je i za to vrijeme J. dolazio kod njega na stan, ali da pred Č.em nisu razgovarali o novcu, da je J. bio upoznat, jer je dobio potvrdu, da je novčani iznos od 100 hiljada

cura stigao i da u utorak treba da podigne novac u banci u 08,15 časova, da je J. kategorički odbio da podigne taj novac, jer od prethodne transakcije nije dobio dio, da mu je djelovao nenormalno i kao da je bio u nekom posebnom paranoičnom stanju, da je pokušavao da ga smiri, ali da je J. pobjegao iz stana, da ga je nakon toga pozvao J. otac, i pitao kakve su to pare i o čemu se radi, a on mu je objasnio da mu je taj novac uplatila baba i da J. samo treba da ga podigne, da mu je J.i otac rekao da mu je J. ispričao da mu neko prijeti da će biti ubijen ako ne podigne pare, i da mu je pokazao neki papir da mu je uplaćeno 100 hiljada eura, da je on J. ocu objasnio da niko ne prijeti njegovom sinu i da je to novac njegove babe, da J. nema razloga da brine i da će od toga dobiti 30 hiljada eura, kada je J. otac postavio uslov da sa J. dodje u utorak i da J. podigne te pare ida pred njim J. da novac koji mu pripada, inače J. neće doći da podigne pare, a on će sve prijaviti policiji. Naveo jedna je tačno da je J. zvalo jedno lice iz Centralnog zatvora iz B., ali da mu niko nije prijetio, već mu je rečeno da podje u utorak u banku i podigne novac, da se ne „glupira“ i da završi sve to. Objasnio je da ga je u utorak oko 11-12 časova, putem telefona pozvao J. otac G. i rekao mu da je J. podigao novac i da treba da se nadju u lokalnu „....“, da mu je G. zvučao sumnjivo, pa mu je rekao da će poslati jednog svog drugara Ž., da bi video kako će G. na to reagovati, ali je G. insistirao da on lično dodje, pa je na kraju pristao, pa kako je htio negdje usput da doručkuje, pozvao je i Č.Ž.da ide sa njim, govoreći da idu negdje da doručkuju, da je u vrijeme dok je Ž. bio kod njega, u posjetu došao i jedan njegov drug iz Italije, N. M., pa su sva trojica taksijem krenuli prema lokalnu „....“, da je imao neki loš predosjećaj kada su krenuli, pa je M. dao ključ od stana i rekao mu da ako ne dodje za 5 minuta uništi sve dokaze u stanu, u smislu papira i dokumentacije i podataka na laptopu, ali je kasnije saznao da to nije uradio M. nego jedna druga osoba, tako da policija nije ništa mogla pronaći. Objasnio je da su on i Ž. ušli u lokal, u kojem je za šankom sjedio G., a ispred njega je bila jedna platnena torba, da mu je prišao na oko metar, kada su ga „zaskočili“ neki ljudi u civilu i u uniformi, dok je Č. išao iza njega, da je G. sjedio sam u lokalnu i da J. nije bilo tu. Kada su u pitanju transakcije novca koje se odnose na fizička lica A. P. K.u i S. De V.a, prenos novčanih sredstava sa njihovih računa, na račune banaka u Crnoj Gori koje na svoje ime otvorio J.J., radio je na isti način kao i kod T. S., da kada je u pitanju S. De V., radilo se o zajedničkom računu ovog lica i njegove supruge M. na kojem je bilo 17.000,00 CHF, da je njemu za S. De V.a i P. A. K.u sudjeno u Š., jer je uhapšen u junu 2010.godine, a sudjeno mu je u Italijanskom kantonu Tičino i osudjen je na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine, zbog prevare i falsifikovanja dokumenata. Koliko se sjeća, prva transakcija je bila 10 hiljada franaka, početkom decembra 2006.godine, pa bi se ta mogla odnositi na A. P. K.u, a do podataka o računu je došao na isti način kao i kod S. T.a, tako što je preko službenika banke u C. dao nalog da se izvrši transakcija, da se nakon toga čuo a zatim našao sa J., kada su zajedno otišli do .... Banke, gdje je J. podigao novac i predao mu ga, a on je J. za to dao 500 ili 1000 eura. Kada je u pitanju S. De V., sjeća se da se radilo o običnom računu, to znači da ovo lice nije imalo ličnog bankara, da je do podataka došao na isti način, a pozivao je banku u C., da je za ovo lice koje je A., sa onog programa skinuo njegovu poresku prijavu, i tako došao do njegovih ličnih podataka, da je na toj poreskoj prijavi bilo podataka o računu ovog lica i bankama kod kojih je ovo lice imalo račun,da je to bio zajednički račun S. De V.a i njegove supruge M.,da se službeniku banke predstavio kao S. De V., a zatim poslao nalog za transfer novca putem faksa, direktno iz stana, a nakon što je novac pristigao u .... banku, istio je podignut od strane J., ali se ne sjeća da li je i on išao sa J. ili je J. išao sam i ne sjeća se da li je J. od ovog transfera davao novac, osim da mu je J. taj novac sigurno predao, te da je nalog za transakciju novca i u odnosu P. A. K. u slao sa faksa iz kuće. Objasnio je da je naloge slao putem „E faksa“, preko interneta, a na takvom nalogu koji bi dobijala odredjena banka pojavljivao bi se pozivni broj E. koji je ...., odnosno pozivni br.L., ...Kada je razgovarao sa službenicima banke u slučajevima S. D. V.a i P. A. K.a, predstavio bi se njihovim imenom i prezimenom, a govorio bi da u banci ima račun, broj tog računa, davao bi lične podatke ovih lica, kao što su datum rodjenja i djevojačko prezime majke, mada su to rijetko pitali, a kada su u pitanju konkretna lica, pitali su ga samo za datum rodjenja, adresu i broj telefona, da u tim slučajevima nije imao kopije pasoša, a do podataka za K.u došao je na osnovu korespondencije između njega i banke. Sa J. je bio dogovor da nakon što podigne novac isti mu i preda, od kojeg novca je on zadržavao pola, a pola je išlo licima čija imena ne smije da kaže. Na ideju da na ovakav način dodje do novca, došao je 2005. godine, kada je njegov otac, koji je duži niz godina radio u L.,

kupio auto koji je trebao da isplati preko računa, da je tada prijateljica njegovog oca otkucala neki dokumet kojim je on dao nalog da se sa računa banke .... u M. prenese novac za kupljeni automobil, da je on od oca tražio da mu da tu dokumentaciju kako bi video kako sve to izgleda i shvatio da se radi o nalogu za prenos novčanih sredstava koji bi potpisao njegov otac i na osnovu kojih je vršena transakcija novca, da je on nakon toga pozvao banku u M. i predstavio se kao njegov otac i prenio sebi na račun hiljadu eura, da je tada video da to može da funkcioniše, jedino se plašio da ocu ne stigne izvod iz banke i da njegov otac ne shvati da nije naložio prenos ovih novčanih sredstava. Dalje je objasnio da kod UBS banke, klijent je mogao da prilikom otvaranja računa potpiše ovlašćenje da se nalozi ovoj banci dostavljaju putem faksa, putem mejla ili telefonskim putem. Objasnio je da je mogao u Crnoj Gori da otvori račun na svoje ime, ali to nije uradio, da ne bi bio otkriven, pa je to bio razlog dogovora sa J. da J. otvori račune za odredjenu naknadu po transferu, što je ovaj i uradio. Na kraju je naveo da je priznao sve što je uradio, da se kaje zbog toga, da mu se u medjuvremenu puno toga izdešavalо i da se neće žaliti kakva god bude presuda. Ne sjećа se da je izmedju njega i J. bio dogovor da nakon što J. podigne 100 hiljada eura, on J. da neko .... vozilo, jer je u tom slučaju J. trebao da dobije 30 hiljada eura. Optuženi Č. je nakon svjedočenja R. R., potvrđio da je kod istog, u kritičnom periodu, iznajmio stan u kojem je stanovao.

- Branilac optuženog u završnoj riječi je izjavio da je njegov branjenik iskreno priznao sve što je uradio, objašnjavajući kako i na koji način je novac sa računa oštećenog T. S. došao u P., osim što je odbrana mišljenja da se u njegovim radnjama ne stišu elementi krivičnog djela računarska prevara već eventualno krivičnog djela prevare, o čemu svjedoči i stav Apelacionog suda po ovom pitanju, te da sud kao olakšavajuće okolnosti cijeni njegovo priznanje, da je jedan dio novčanih sredstava oduzet od optuženih i na taj način šteta umanjena, te da će se i blažom kaznom ostvariti svrha kažnjavanja.
- Optuženi J.J. se izjasnio da nije kriv, navodeći da poznaje optuženog Č.a i da se jedno vrijeme zabavljao sa njegovom sestrom S., i u to vrijeme mu je Č. predložio da otvori račun u banci na svoje ime, da bi na taj račun Č.eva baba ili neki drug slao novac iz inostranstva, da taj novac treba da podigne i da mu ga preda, što je on i uradio, a pitao je M. što on ne otvori račun na svoje ime, ali mu je ovaj odgovorio da nema ličnu kartu i da nije državljanin Crne Gore i ne može da otvori račun. Dalje je naveo da je smatrao da je to potpuno bezazleno i nije bio svjestan da zbog toga može imati problema, da su pare počele da pristižu na tri otvorena računa, u tri različite banke u P., i to ..... banku, ... banku i ....., da je sa tih računa tri puta podigao novac, da je prvi put novac bio u švajcarskim francima, da je drugi put podigao iznos od 50 hiljada eura, a treći put od 100 hiljada eura. Kada je trebao da podigne iznos od 100 hiljada eura, uznenirio se i počeo da se plaši, jer je tada postao svjestan da nešto nije u redu, pa ga je M. pitao zašto je zabrinut, a on njemu da mora da ide kod strica ili oca, jer je tada osjetio potrebu da se s nekim posavjetuje, da mu je Č. rekao da nema razloga da se plaši, već taj novac može slobodno da podigne, a tada su sa Č.em bili neki njegovi drugovi, zbog čega je on bio zburnjen, da se plašio da mu se nešto ne desi, jer je u pitanju velika svota novca, pa je otišao kod oca u P. P. i pokazao mu dokument u kome je pisalo koliko je novca do tada podigao, da ga je otac pitao odakle su te pare, a on je ocu rekao da su to pare S. brata Č.M., da mu je otac rekao da on nije normalan i da izgleda hoće da ga neko ubije, da je pozvao Č.a telefonom (J.J.) i rekao mu da novac neće da podiže, a nakon toga je sve ispričao ocu u vezi otvaranja računa i podizanja para. Nakon toga ga je Č. stalno zvao telefonom i ubjedjivao ga da podigne pare, a počeo je da ga zove i neko iz S., govoreći da se ne šali i podigne novac, da ne bi imao problema, da je nakon toga njegov otac pozvao Č.a telefonom i rekao mu da će donijeti pare, a zatim je zajedno sa ocem otišao u P. i iz banke podigao 100 hiljada eura, dok ga je otac čekao ispred banke, a kada je izšao sa novcem uhapsila ga je policija, da je prišao njegov otac i rekao službenicima policije da je s njim, pa su i njegovog oca poveli u stanicu policije, da je novac bio kod njega dok su ga privodili, a kasnije su inspektorji sa novcem pošli ulokal gdje su našli Č.M. i Č. Ž.. Objasnio je da Č.Ž. ne poznaje, ali je za njega čuo od Č.a koji mu je rekao da je taj Č.Ž. otac njegovih drugova i da ne zna da li on ima nadimak. Dodao je da se njegov otac uplašio za njega i zato

odlučio da bude s njim kada bude podizao novac iz banke, a nakon toga su trebali taj novac da predaju Č.u, da ne zna gdje se njegov otac dogovorio da se nadje s Č.em, a od Č.a nije dobijao nikakvu naknadu za otvaranje računa i podizanje novca i nikada ga nije za to častio, mada je pokušao to jednom, ali on nije htio da uzme novac. Više puta je bio u gostima kod Č.a u stanu, i znao je da kod njega ostane 2-3 dana, da je Č. u tom stanu bio sa djevojkom, a dolazili su mu i drugovi koje ne poznaje, da mu je jednom prilikom jedan od njih nudio kokain, ali je on iz WC-a pozvao oca i rekao mu da ima neki mali problem i da se navodno posvadjao sa nekim momcima, pa je stric došao po njega i on se krišom izvukao iz stana, a zatim sa stricem otišao za P. P., kada je ocu ispričao za priznanice, račune i novac. Pitao je M. otkud mu novac i za šta ga koristi, a Č. mu je jednom rekao da mu to šalje baba, a drugi put da mu to šalje drug, da taj novac želi da uloži u nekretnine, ali da koliko on zna Č. u Crnoj Gori nije ništa kupio, da se ne sjeća da li je na račune koje je otvorio bilo 3 ili 4 uplate, ali da mu se čini da je novac podigao tri puta, da ranije pred sudom nije htio da sve ispriča jer se plašio da mu se nešto može desiti, ali ga je otac savjetovao da sve ispriča. Dodao je da mu Č. nije ništa bliže objašnjavao o babi i drugovima koji su mu slali pare iz inostranstva, da je jednom Č.M. bio s njim kada je otvorio žiro-račun, jer je trebalo da se nešto potpiše, ali se ne sjeća da li je bio i prilikom otvaranja sva tri žiro računa, da ne zna u kojem vremenskom periodu je otvorio žiro račune, osim da se radilo o kraćem vremenskom periodu, da je u to vrijeme bio mlad i imao samo 19 godina i nije ništa bliže ispitivao M. o uplatama i ko mu taj novac šalje, niti mu je u tom pravcu M. bilo šta govorio, a kada je trebao da podigne iznos od 100 hiljada eura bio je kod M., koji je bio strašno uznemiren i djelovao je preplašeno, pa je zaključio da je to zbog ovog novca, jer do tada nije bio takav, a na njegovo pitanje šta se dešava rekao je da je sve u redu. Dalje je naveo da ga je Č. obavještavao o uplatama na računima, nakon čega je išao u banku da podigne novac. Č. mu je za Č.a objasnio da je to otac njegovih drugova i da treba da dodje u P. da se zaposli i ništa drugo mu nije rekao za Č.a, da Č.a poznaje od svoje 17-e godine, a upoznali su se u L. G. gdje Č. ima kuću, da je novac koji je podizao isključivo predavao Č.u, tako što mu ga je nosio kući i predavao mu ga lično, da u tim situacijama niko nije bio prisutan u stanu Č.a, osim njih dvojice. Ne sjeća se koji je broj koristio u tom periodu, niti se sjeća da li je to bio broj ...., ali je policija od njega uzela telefon i karticu, da je njegov otac koristio tel.broj ...., dok je br. .... tel.broj njegovog brata N., da je u kritičnom periodu koristio i očevu i bratovu karticu i njihove telefone, da se ne sjeća da li je prilikom otvaranja žiro-računa u banci ostavio svoj broj telefona, ali da mu se čini da je M. ostavio broj telefona kada je negdje bio sa njim da otvore žiro račun, da se ne sjeća koji je to broj bio, a Č. je živio u jednom stanu u stambenoj zgradi na Starom aerodromu i u stanu je bio fiksni telefon sa kojeg ga je Č. pozivao, ali se ne sjeća koji je to broj bio. Ne sjeća se da li je 50 hiljada eura podigao odjednom ili iz više puta, a dokumentaciju o otvaranju žiro-računa nosio je M. i njemu je predavao, ali se ne sjeća da li je kartica bila kod njega ili kod Č.a.

- Optuženi J.G. je izjavio da optuženog Č.M. upoznao dok je živio u iznajmljenoj stanu u L. G., da se njegov sin J. zabavljao sa sestrom Č.M., da je u kritičnom periodu primijetio da mu se J. ne javlja na telefon, zbog čega je bio zabrinut, da ga je jednom prilikom, kasno naveče, pozvao sin J. i rekao mu da dodje za njega kod jedne zgrade na S. A., zbog čega se sa sinom N. uputio u pravcu P., da je putem telefona pozvao svog brata R. i rekao mu da podje za J. i odvede ga kod sebe na stan, da mu je brat javio da je našao J. i da su kod njega na ...., da je po dolasku primijetio da je J. preplašen, da su se nakon toga vratili u ...., da J. nije htio da mu kaže u kakvim je problemima, a primijetio je da razgovara sa nekim njemu nepoznatim licima, da su nakod dva dana otišli za B., a iz B. je sa J. došao u P., da je J. ostavio ispred hotela Crna Gora i dao mu sto eura, a nakon par dana ga je pozvao mobilnim telefonom i pitao ga hoće li sa njim da se vrati u P. P., što je J. prihvatio, da mu je J. ispričao da su mu neka lica u stanu Č.a davala opojna sredstva, zbog čega je imao problema i pokazao mu priznanicu sa računa otvorenog kod O. banke, na kojoj je pisalo da je J.J. uplaćen iznos od 100 hiljada eura, a objasnio mu je da je taj račun otvori po nagovoru Č.a, koji iz određenih razloga nije mogao da ga otvori na svoje ime, da Č.u baba treba da uplati neki novac, a kada je pitao sina otkud toliki novac i ko ga je poslao, J. nije znao da mu objasni, govoreći da o tom ne zna ništa, osim da taj novac treba da podigne i odnesе Č.u. Dalje je naveo da je prije predaje novca Č.u, dan – dva, J. imao prijetnje od Č.a u smislu da o podizanju novca

ne smije nikom da priča, jer ako se za to sazna biće obziljno ugrožen kako on, tako i njegova porodica. Naveo je da ne zna da je njegov sin J. ranije podizao novčane iznose sa računa banaka, a da je 12.02.2007. godine, J. zvala njegova djevojka S., ubjedjujući ga da podigne novac iz .... banke, ali je J. to odbija, zato što je on govorio J. da to ne radi, da je J. nakon toga pozivalo nepoznato lice i zahtjevalo od njega da podigne 100 hiljada eura, da je posle toga uslijedilo više telefonskih poziva, što on više nije mogao da podnese, pa je pozvao Č.a na fiksni telefon i rekao mu da će sutra podići novac, a Č. je tada zahtjevao da mu novac donese lično J., što on nije prihvatio već je rekao Č.u da će mu ga on lično predati, da su narednog dana 13.02.2007. godine on i J. došli u P., da je J. ušao u ..... i podigao novac, a kada je izašao iz banke primijetio da je da mu prilaze dvije osobe u civilu, pa je pomislio da su to ljudi koji su mu prijetili, da je i njemu prišlo jedno lice u civilu i legitimisalo mu se kao policajac, nakon čega su ih poveli u prostorije policije na informativni razgovor, da ga je putem telefona pozivala S. i pitala gdje je J., da je on rekao da J. ne može dobiti i zahtjevao od S. da mu da broj mobilnog Č.a, što je ona i uradila, a kada ga je pozvao rekao mu je da su podigli novac i da treba da se vide, da mu je Č. rekao da on ne može da dodje, već da će poslati svog prijatelja Ž., ali je on insistirao da dodje Č., što je nakon par minuta Č. i prihvatio, da je nakon desetak minuta bio u kafe-B.u „....“, kada je došao Č. sa čovjekom koji mu se predstavio kao Ž.. Objasnio je da sve što je radio, radio je iz straha za svoje dijete i porodicu, zbog čega je i odlučio da čeka dok J. podigne 100 hiljada eura i da taj novac preda Č.u, da je za ljude koji su prišli J. ispred banke pomislio da su osobe koje mu prijete, ali je shvatio da se radi o policajcima, kada su mu pokazali svoje legitimacije, kada mu je na neki način „laknulo“, ali da su mu policajci učinili „nažao“ tako što su ga poveli da taj novac u lokalnu „....“ preda Č.M.u, jer on ne pripada nikakvoj kriminalnoj organizaciji i grupi, da je 3-4 dana prije hapšenja saznao za račune koje je J. imao u bankama, da mu je J. govorio da mu prijete, kako njemu tako i njegovoj porodici, ali mu nije rekao ko mu prijeti, da su te prijetnje bile putem telefona i dolazile su od Č.M., koji je insistirao da J. lično donese novac na ..... u njegov stan. Naveo je da oprema stambene zgrade stolarijom, a tih dana je podizao kredit kako bi kupio stakla za prozore, da ukoliko se desi da u kući nema gotovine, uvijek ima potraživanja od ljudi za koje je radio i robe na lageru u vrijednosti više od 10 hiljada eura. Dalje je naveo da u kritičnom periodu njegov sin J. nije znao da ispunii ni priznanicu, a kamo li da ode u banku, jer nije bio zreo za svoje godine, da poznaje oca Č.M., koji je u tom periodu nudio da plati advokata njemu i J., što je saznao od svoje supruge, da je otac Č.a radio negdje u inostranstvu u L., a kada je došao u kafić „....“, sa sobom je imao novac koji je podigao J., i tamo je čekao da se pojavi Č., koji je došao nakon nekoliko minuta sa čovjekom koji mu se predstavio kao Ž., a da je u „....“ došao po nalogu policije, da je noć prije podizanja novca posumnjao da ih neko prati, a radilo se o vozilu koje je imalo hrvatske registracije. Objasnio je da ne zna ko su službenici policije koji su njega i njegovog sina uhapsili ispred banke, a ne sjeća se da li su ti isti službenici sa njim razgovarali u prostorijama policije, kada je po njihovom nalogu, novac koji je podigao J., odnio u „.....“, da ga preda Č.u, da lice koje se predstavilo kao Ž. nikada u životu nije vido do tada, niti zna ko je on, da je pred službencima policije obavio telefonski razgovor sa S. i M.em Č., da je Č. pomenuo Ž., ali nije rekao kako se taj Ž. preziva, niti je objašnjavao o kome se radi, a on ne zna da li je Ž. koji je došao sa M.em, isto lice koje je M. pominjao u razgovoru. Ne sjeća se koji je telefonski broj koristio u tom periodu, niti se sjeća broja koji je koristio njegov sin J..

- Nakon saslušanja svjedoka M. S., optuženi je izjavio da istog ne poznaje i da se ne sjeća da li je on jedan od inspektora koje je pominjao u svojoj odbrani, jer kada je lišen slobode, kroz prostorije policije je prolazilo na desetine službenika, dok je nakon saslušanja svjedoka Đ. B., optuženi izjavio da je pomenuti svjedok jedan od policajaca koji ga je uhapsio u blizini banke, kada je njegov sin J. preuzimao novac, i da je svjedok Đ., kao službeno lice, bio u prostorijama policije kada su ga saslušavali, ali se ne sjeća da li je bio prisutan kada je pozivao optuženog Č.a.
- Branilac optuženih J.J. i J.G.a u završnoj riječi je izjavio da obzriom da se radi o kompleksnom krivičnom djelu koje se optuženima stavlja na teret, postavlja se pitanje da li su optuženi J.J. i G. mogli da izvrše

predmetno krivično djelo, imajući u vidu da je J. u to vrijeme bio učenik i nije poznavao rad sa računarima, a G. po zanimanju stolar koji čak ni dan danas ne zna da koristi tzv. „pametne telefone“, te da odbrana smatra da optuženi nisu bili „kvalifikovani“ da izvrše predmetno krivično djelo koje spada u grupu visoko-tehnološkog kvaliteta. Dalje je naveo da se postavlja pitanje da li su njegovi branjenici, preduzeli radnju koja im se optužbom stavlja na teret, a odbrana je mišljenja da takve radnje nisu preduzimali, te da je optuženi J.J. na molbu optuženog Č.a otvorio žiro račune u bankama, vjerujući u priču koju mu je optuženi Č. ispričao, podižući novac koji mu je uplaćivan, a koji je kasnije predavao optuženom Č.u, dok je njegov otac G. za sve ovo saznao kada je prispjela zadnja uplata, a iz svega navedenog jasno proizilazi da optuženi nisu preduzeli radnju izvršenja predmetnog krivičnog djela, jer se isto može izvršiti samo s umišljajem, sa kojih razloga nije dokazano da su izvršili predmetno krivično djelo, te da se u nedostatku dokaza oslobole od optužbe.

- Optuženi J.G. i J.J. u cijelosti su prihvatali završnu riječ svog branioca, ostajući pri navodima svoje odbrane.
- Optuženi Č.Ž. u odbrani je naveo da je 10.02.2007.godine stigao u P. iz B. i odsjeo kod Č.M., koji je nastanjen u P. u naselju ....., da Č.a poznaje preko njegovog oca Č. S., sa kojim je bio komšija, da je u P. došao s namjerom da se zaposli jer je u B. ostao bez posla, da se prethodno čuo telefonom sa G. M., koji je njegov prijatelj i koji je trebao da mu nadje posao u P. u gradjevinskoj firmi „....“, da je J.J. i J.G.a ne poznaje, a da je prvi put J.G.a video u lokalnu „....“ kada je tamo došao sa Č.em, da nije znao razlog zbog kojeg Č. ide u pomenuti lokal, a da ima dva sina koji se druže sa Č.em. Dalje je naveo da mu je Č. rekao da ima nekog posla u lokalnu „....“ i zamolio ga da podje sa njim, da je jedina njegova greška što je pošao tamo, da se u lokal pojavio jedan čovjek, za kojeg je kasnije saznao da se zove G., i koji je sjedio za šankom, a nakon njihovog dolaska odmah se pojavila policija, da nije video i ne zna J.J., a u pomenutoj kafani su uhapšeni, on, Č. i ovaj G., da je u P. došao da bi se zaposlio uz pomoć svog prijatelja adv.M. G.a,da mu je otac Č.a rekao da se smjesti kod njegovog sina M., jer on u P. ima veliki stan, da ne zna čime se M. bavi, a njegov otac mu je rekao da ide u školu slikanja na C., da je kod M. prespavao tri noći, da sa M.em nije izlazio zajedno,da ne zna ko M.u plaća stan ali da misli da je to njegov otac, da je u B. kao vozač ostao bez posla, te da je imao ozbiljnu vezu sa jednom ženom iz ..... koja mu je davala minimalnu finansijsku pomoć, da je i ranije dolazio u Crnu Goru i ljetovao u ....., a kada bi došao u P. boravio je u stanu Č.M., da nema nikakve veze sa optuženima i novcem koji se pominje, da je uzeo avionsku kartu B.-P. u jednom smjeru zato što nije imao više novca, a da mu je Č. rekao da idu u „....“ da piju piće i pozvao ga da mu pravi društvo, zbog čega se sa Č.em skoro i posvadjao, jer nije znao šta će sa njim tamo, zbog razlike u godinama. Objasnio je da je optužene J. J. i J.G.a prvi put video u prostorije SUP-a, kada su ga priveli, da ne poznaje ni jedan strani jezik i potpuni je laik kada su u pitanju računari, da se stan Č.a nalazio u nekom naselju koji u nazivu imalo riječ „aerodrom“, da je stan imao dvije spavaće sobe, dnevni boravak, trpezariju, kuhinju i kupatilo, da je M.u stan iznajmio njegov otac, a ne sjeća se da li je u stanu u kojem je M. živio, bilo fiksнog telefona.
- Branilac optuženog u završnoj riječi je izjavio da smatra očiglednim da je oslobadjajuća presuda za optuženog Č.a zakonit ishod ovog postupka, koji protiv njega nije ni trebao biti vodjen, jer ne postoji ni privid dokaza koji bi mogli potvrditi optužnicu, tako da optuženi praktično nije imao od čega ni da se brani, jer nije uradio ništa nezakonito, ali je i pored toga, bez ikakvog osnova, doveden u vezu sa pričom o kojoj nije znao ništa, i sa licima koje u životu nije video, a u toj priči je optuženi samo slučajni baksuzni prolaznik, koji prosto nije učinio ništa, predlažući ponovo da sud optuženog Č.a osloboodi od optužbe.

Sud je u dokaznom postupku na glavnom pretresu pročitao službenu zabilješku od 13.02.2007. godine sačinjena od strane službenika policije Đ. B. i M. S.; izvršio uvid u avionsku kartu na ime Č.Ž.od 10.02.2007.

godine; izvršio uvid u zahtjev UBS AG – L. CH od 18.01.2007.g. izvještaj o uplati iz inostranstva .... Banci P. od 11.12.2006. godine, od banke UBS AG-Z., na račun K. A. P., swift od 21.12.2006. godine .... bank AG-F. sa računa M.A.V. C./MMM M.S. De V., swift od 07.02.2010. godine C. bank AG-F. sa računa S. TH. T., i swift od .... godine na novčani iznos od 100.000 eura i pročitao prevod pomenute dokumentacije sa engleskog jezika; na saglasan predlog stranka pročitao iskaze svjedoka G. M. sa zapisnika Ki.br.25/07 od 16.03.2007. godine i glavnog pretresa od 26.11.2014. godine, R. S. sa zapisnika Ki.br.25/07 od 28.03.2007. godine i glavnog pretresa od 26.11.2014. godine, M. S. sa glavnog pretresa od 26.11.2014. godine, Đ. B. sa glavnog pretesa od 28.01.2015. godine i svjedoka R. R. sa glavnog pretresa od 28.01.2015. godine; izvršio uvid u telefonski račun ..... AD P. za broj .... na ime R. E., za mart mjesec 2013. godine; na saglasan predlog stranaka pročitao nalaz i mišljenje vještaka finansijske struke Ki.br.25/07 od 31.05.2007. godine vještaka finansijske struke Filipović Milenka i izjašnjenje vještaka sa glavnog pretresa od 27.04.2015. godine; izvršio uvid u priloženu finansijsku dokumentaciju o transferu novca u .... banku, A.M. banku P., ... banku .... P.; pročitao odgovor Državnog tužilaštva kantona ... – .... broj REC B – 5/2015/10030726 od 03.12.2015. godine i izvršio uvid u priloge koji su dostavljeni uz pomenuti akt, na zamolnicu Višeg suda u P. od 22.09.2015. godine (dokumentacija za oštećenog P. A. K.a) i pročitao prevod iste sa njemačkog jezika; pročitao odgovor britanskog ..... broj 1549900ME i izvršio uvid u priloge koji čini sastavni dio pomenutog odgovora, na zamolnicu Višeg suda u P. K.br. 95/13 od od 29.04.2015. godine (dokumentacija za oštećenog S. T.a) i pročitao prevod iste sa engleskog jezika; na saglasan predlog stranak pročitao izjavu svjedoka oštećenog S. T.a od 06.01.2016. godine i izvršio uvid u pomenutu izjavu na engleskom jeziku; pročitao odgovor Kancelarije za pravosudje ..... broj III 1-9532 E-M20-B3 1002/2015 od 01.09.2009. godine na zamolnicu Višeg suda u P. K.br. 95/13 od od 29.04.2015. godine (povodom dokumentacije zatražene za oštećenog T. T. S.) i pročita prevod iste sa njemačkog jezika; pročitao odgovor Ambasade R. .... broj 431 od 14.12.2016. godine i izvršio uvid u dokumentaciju koja je dostavljena uz pomenuti akt, na zamolnicu Višeg suda u P. od 29.04.2015. godine (dokumentacija za oštećenog P. A. K.a, S. De V. i S. T. T.) i pročitao prevod iste sa portugalskog jezika; pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br. 349/07 od 16.02.2007. godine naime optuženog J.J.; pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br.349/07 od 16.02.2007. godine na ime optuženog J.J.; pročitao dvije potvrde O. banke o isplaćenoj gotovini od 09.02.2007. godine i 13.02.2007. godine na ime J.J.; pročitao zapisnik UP PJ B. 02/240/07-1392 od 14.02.2007.god. o pretresanju stana K. M. koji je koristio J.G.; pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br.349/07 od 16.02.2007.godine na ime optuženog Č.M.; pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br.349/07 od 13.02.2007 godine na ime optuženog J.G.a; pročitao potvrdu o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br.349/07 od 15.02.2007. godine na ime optuženog Č. Ž.; pročitao akt Uprave za sprečavanje pranja novca i finansiranja terorizma-P., broj 02-27/50/07 od 24.06.013. godine o davanju saglasnosti sa skidanjem oznaka tajnosti sa dokumentacije; izvršio uvid u listing telefonskih broja T-Coma za tel.broj ..... pretplatnika R. E. i listing P., za tel.brojeve ...., ..., ...; pročitao akt Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave službe na informacione tehnologije P. 07 broj Sl./07 od 08.08.2007. godine o primopredaji opreme; pročitao izvještaj Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave službe na informacione tehnologije P. 07 broj 241//07 - 4983/2 od 08.08.2007. godine; pročitao dopis UP CB P. broj 11-240/14-19806/2 od 29.09.2014.godine; na saglasan predlog stranaka pročitao izvještaj sa nalazom sudskog vještaka iz oblasti elektronike i telekomunikacije B. P. od 27.03.2011. godine, izvršio uvid u presude K.br. 109/13 od 16.07.2015. godine i Kž.br. 37/16 od 14.04.2016. godine optuženog Č.M. i dr.; u presudu Krivičnog suda R. i Kantona Tičino broj 72.2011.34 od 11.07.2011.godine i br.850.2011.355 od 09.09.2011. godine i pročitao prevod iste; pročitao službenu zabilješku Uprave policije PJ P. br. 17-13-14-051/07-305/1 od 13.02.2017. godine; izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog J.J. od 16.09.2013. godine; izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog Č.Ž. MUP-a S. broj 235-11537/13 od 18.09.2013. godine; izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog Č.M. MUP-a R. S. od 18.09.2013. godine; izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog Č.M. Ministarstva za pravosudje R. Slovenije od 16.10.2013. godine i izvod iz kaznene evidencije na ime optuženog J.G.a Ministarstva pravde CG od 24.11.2014. godine.

- U SLUŽBENOJ ZABILJEŠCI od 13.02.2007. godine, koja je sačinjena od strane službenika policije Đ. B. i M. S., konstatovano je da je sačinjena povodom legitimisanja i privodjenja lica Č.M., Č.Ž.i J.G.a, te da su dana 13.02.2007. godine, službenici Ekspoziture za suzbijanje privrednog kriminaliteta, u saradnji sa službenicima Filijala za potragu i pojačan nadzor, lišili slobode pomenuta lica u kafe B.u „....“ u momentu primopredaje fascikle tvrdog poveza, crvene boje,kojom prilikom je kod Č.M. pronadjen pištolj marke .....
- U SLUŽBENOJ ZABILJEŠCI Uprave policije PJ P. broj 17-13-14-051/07-305/1 od 13.02.2007. godine, konstatovano jeda je Uprava policije, od strane Uprave za sprečavanje pranja novca obaviještena, da je dana ..... godine J.J., na svom računu kod O. banke, imao priliv od 50.000 €, a da je pošiljalac S. T. iz P., te da je dana .... godine J.J. imao novi novčani priliv od 100.000 € od istog pošiljaoca, putem swift poruke, odnosno da je lice S. T. iz P., sa svog računa kod banke ..... iz L.a, preko korespondentne banke ...., dao nalog za transfer navedenog novca, te da su dana 13.02.2007. godine, službenici PJ P., ispred O. banke, obavili službenu radnju legitimisanja lica i utvrdili da se radi o J.J. koji je kod sebe imao manju torbicu u kojoj se nalazio novac u iznosu od 100.000 €, te da je drugo lice bilo J.G., koji se nalazio kod taxi vozila, nakon čega su oba lica privedena u prostorije PJ P., te da su istog dana pronadjena i lica M. Č. i Ž. Č. u kafe restoranu „....“ u P., gdje je pretresom kod optuženog Č.a pronadjen jedan pištolj sa municijom.
- Svjedok M. S. je izjavio da je tokom 2007. godine, radio kao inspektor u Odsjeku za organizovani kriminal i korupciju i pružao organizacionu podršku i pomoć kolega iz CB-a u radu na predmetu protiv optuženog Č.M. i dr., ali zbog proteka vremena nije mogao sjetiti koje radnje je konkretno preduzimao, osim da se radilo o bankarskim računima i podacima koji su dobijeni od banaka, ali se ne sjeća čiji su to računi bili i šta se preduzimalo u tom pravcu, da je sa kolegom Đ. B. učestvovao u lišenju slobode lica iz pomenutog predmeta, ali se detalja ne sjeća, te da nije direktno učestvovao u radu na ovom predmetu već samo kao pomoć. Nakon što mu je pokazan optuženi J.G., izjavio je da se ne sjeća tog lica, niti to lice može prepoznati kao osobu koju je nekada upoznao na bilo koji način.
- Svjedok Đ. B. je izjavio da mu imena J.J., J.G.,Č.M. i Č.Ž. ne znače ništa, ali jedino čega se sjeća da je negdje davno preduzimao neke službene radnje povodom neke hakerske prevare i prenosa novca, ali se konkretnog dogadjaja ne može sjetiti i da li je tim povodom preduzimao radnje lišenja slobode određenih lica i sačinjavao službenu zabilješku, a ova „hakerska prevara“ je bila prije nekih 7-8 godina, jer je to bilo vrijeme kada je iz K.a prešao da radi u P.. Nakon što mu je prezentirana službena zabilješka, potvrdio je da na njoj stoji njegov potpis, ali da se i dalje ne sjeća predmetnog dogadjaja. Ne poznaje optuženog J.G.a, niti može da se sjeti da je tog čovjeka ikada vidi.
- U DOPISU UP CB P. broj 11-240/14-19806/2 od 29.09.2014.godine konstatovano je da službena zabilješka koja je sačinjena 13.02.2007. godine, od strane policijskih služenika B. Đ.a i S. M., nije zavedena, nema pečat i potpisana je samo od starne B. Đ.a, te da se ista nalazi u spisima krivične prijave Ku.br.349/07 od 15.02.2007. godine.
- Svjedok R. R. je izjavio da je vlasnik stana u zgradи koja se nalazi u naselju ....-Lamela bb, a stanje unazad više godina izdavao u zakup, da je stan izdao i optuženom Č.M.u, ali se ne sjeća kad, osim da je Č. u stanu živio oko godinu dana i da je trebao nakon toga da produži ugovor, da u istoj zgradи stanuju i njegovi sinovi, da je on s vremena na vrijeme obilazio stan koji je izdao Č.u i sve je bilo u redu, osim što je u par navrata kod

njega zatekao neke cure i momke, da je Č. redovno izmirivao zakupninu i plaćao račune, da je u stanu postojala fiksna linija, ali se nije mogao sjetiti broja telefona, koji je u medjuvremenu ostao nepromijenjen, a sudu je naknadno dostavio jedan od telefonskih računa na kojem se vidi o kojem se broju radi. Dalje je naveo da se stan vodi na njegovo ime, a da je telefon prijavio na ime jednog od sinova, S. ili D. ime, da je R. E. njegov sinovac, koji je kod njega radio, a jedno vrijeme je stanovao u jednom od dva stana, pa i na njegovo ime je uzeo jedan telefon, ali ne zna tačno da li je to bio telefon u stanu gdje je živio Č. ili njegovi sinovi, što se može izmedju ostalog vidjeti na računu koji je dostavio.

- Uvidom u TELEFONSKI RAČUN Crnogorskog Telekoma AD P. za broj ..... na ime R. E., za mart mjesec 2013. Godine, utvrđeno je da je isti izdat za telefonski broj korisnika R. E., ..., na adresi .... bb.
- Svjedok G. M. je izjavio da je optuženog Č.Ž. upoznao u ljetu 2006.godine u P., jer tamo ima garsonjeru, a da optuženog Č.M. poznaje od ranije, jer je bio njegov branilac u postupku koji se vodio pred Višim sudom u P., da je optuženog Č.a upoznao kao oca mladića koji su se družili sa Č. i da je sa Č.em uspostavio korektan prijateljski odnos, da mu se Č. u razgovorima žalio da ima porodičnih problema i problema sa zaposlenjem, da se sa Č.em kasnije sretao u P. a jednom i u B., kada ga je Č. pitao može li mu pomoći oko zaposlenja u B., ali mu je on rekao da mu tamo ne može pomoći, te mu je Č. rekao da će pokušati da dodje u Crnu Goru i tamo nadje eventualno zaposlenje, da mu je on rekao da u jednoj gradjevinskoj firmi u P. radi njegova sestra i da će je zamoliti oko zaposlenja Č.a, ukoliko odluči da dodje u P., te da bi mogao tamo da radi kao vozač, a radilo se o firmi „....“, čiji je vlasnik njegov prijatelj. Dalje je naveo da se sa optuženim Č.em čuo nekoliko dana prije njegovog hapšenja u P., ne sjeća se tačno kad, da ga je Č. zvao i rekao da namjerava da dodje u P. i pitao ga da li može da ga zaposli u firmi o kojoj su ranije pričali, na šta mu je on potvrdio da će probati da mu pomogne. Posle nekog vremena optuženi ga je ponovo zvao telefonom i rekao da se nalazi u policiji, govoreći da su ga priveli, ali da ne zna zašto.
- Svjedok R. S. je izjavio da u firmi „....“ radi kao šef pravne službe i bavi se kadrovskim poslovima, da stalno imaju potrebu za dobrim kadrovima, pa i za vozačima, da su i tokom 2006. i 2007. godine iskazivali potrebe za vozačima, ali se dešavalo da se ne javi dovoljan broj kandidata ili da ti kandidati ne ispunjavaju uslove, da imaju 180 zaposlenih radnika od čega je 40 vozača.
- Iz POTVRDE o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br. 349/07 od 15.02.2007. godine, naime optuženog J.J., utvrđeno je da su 13.02.2007. godine, od optuženog J.J., oduzete dvije potvrde o isplaćenoj gotovini na iznos od 100.000 eura i 30.000 eura, na ime J.J., broj računa ..... O. banke u P. od 13.02.2007. godine i 09.02.2007. godine ,kožna torba, novčani iznos od 100 hiljada (2000 novčanica po 50 eura).
- Iz POTVRDE o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br. 349/07 od 15.02.2007. godine na ime optuženog J.J., utvrđeno je da je dana 13.02.2007. godine, od optuženog J.J., oduzet mobilni telefon marke „....“ bez baterije i kartice.
- Iz dvije POTVRDE O. banke o isplaćenoj gotovini, utvrđeno je da je 09.02.2007. godine, optuženom J.J., sa računa broj .... isplaćen novčani iznos od 30 hiljada eura, a dana 13.02.2007. godine isplaćen mu je iznos od 100 hiljada eura,

- Iz ZAPISNIKA UP PJ B. 02/240/07-1392 od 14.02.2007.godine o pretresanju stana K. M. koji je koristio J.G., utvrđeno je da prilikom pretresa stana koji je koristio optuženi J. Gararin i J.J., nisu pronadjeni predmeti koji su bili interesantni za krivični postupak.

- Iz POTVRDE o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br. 349/07 od 15.02.2007.godine, na ime optuženog Č.M., utvrđeno je da je dana 13.02.2007.godine, od optuženog Č.M., oduzet pištolj ...., kal. 9mm i telefon marke „....“ bez IMEI broja, sa telefonskom karticom.

- Iz POTVRDE o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br. 349/07 od 13.02.2007. godine na ime optuženog J.G.a, utvrđeno je da je od optuženog oduzet mobilni telefon marke „.....“, sa sim karticom ....

- Iz POTVRDE o privremeno oduzetim predmetima UP PJ P. Ku.br. 349/07 od 15.02.2007. godine na ime optuženog Č. Ž.,utvrđeno je da je od ovog optuženog, dana 13.02.2007. godine oduzet telefon marke „....“ sa sim karticom ...., pasoš, lična karta i vozačka dozvola na ime Č. Ž., 140 eura, siva torba i baterija za telefon marke „....“.

- Uvidom u AVIONSKU KARTU na ime Č.Ž. od 10.02.2007. godine utvrđeno je da je optuženi Č.Ž. avionom doputovao iz B. u P. 10.02.2007. godine.

- U AKTU Uprave za sprečavanje pranja novca i finansiranja terorizma – P., broj 02-27/50/07 od 24.06.2013. godine o davanju saglasnosti sa skidanjem oznaka tajnosti sa dokumentacije, je konstatovano da je Organ uprave nadležan za sprečavanja pranja novca i finansiranje terorizma dao saglasnost za skidanje oznake tajnosti sa dokumentacije koja je proslijedjena UP CB P., a u cilju dostavljanja nadležnom tužiocu.

- U AKTU Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave službe na informacione tehnologije P. 07 broj Sl./07 od 08.08.2007. godine o primopredaji opreme konstatovano je da je dana 08.08.2007. godine izvršena primopredaja lap topa marke „....“, mod. A6R, a računar je primljen u SIT bez dodatne opreme.

- Iz IZVJEŠTAJA Ministarstva unutrašnjih poslova i javne uprave službe na informacione tehnologije P. 07 broj 241//07 -4983/2 od 08.08.2007. godine je konstatovano da je računar „....“, koji je predat u SIT-u, fizički oštećen i da nema mogućnosti da se izvrši provjera i pregled traženih podataka.

- Iz listinga telefonskih broja T-Coma za tel.broj ....., pretplatnika R. E. i listing Promontea za tel.brojeve ....., ... i IZVJEŠTAJA sa nalazom sudskog vještaka iz oblasti elektronike i telekomunikacije Boljević Predraga od 27.03.2011. godine, utvrđeno je da je sa telefonskog broja ....., pretplatnika R. E., u periodu od decembra. 2006.godine do februar 2007.godine pozivani telefonski brojevi koji su imali telefonske kartice operetara registrovanih u inostranstvu, izmedju ostalog telefonski brojevi a ....., ..., ...

- U FINANSIJSKOJ DOKUMENTACIJI i prevodu iste sa engleskog jezika,konkretno u zahtjevu (SWIFT) ... AG - L. CH od 18.01.2007. godine stoji da se prosledjuje Swift informacija od strane pošiljaoca ....banke .... P., kao upozorenje za devizni sektor da se J.J. koji ima račun u pomenutoj banci broj ....., pominje kao korisnik na

falsifikovanom nalogu koji je zaustavljen u ... banchi, pa se ova informacija prosledjuje na osnovu uzajamnosti od strane .... banke

- U SWIFT informaciji od 21.12.2006. godine, ... bank, sa računa M.A.V. C./MMM M.S. De V., konstatovano je je pošiljalac pomenuta banka, a primalac A.M. banka AD P., datum pošiljke 21.12.2006. godine, valuta chf, a iznos 17.000, od strane nalogodavca M. S. de V., iz Č., korisniku J. J..
- U SWIFT informaciji od ..... godine, ... bank, sa računa S. TH. T., je konstatovanoda je ..... banka, ... AD P., dana ..... godine, proslijedila novčani iznos od 50000 eura na račun J.J., a u SWIFT informaciji .... godine da je proslijeden novčani iznos od 100.000 eura, u kojoj dokumentaciji je konstatovano da J.J. ima račun kod ..... banke br. ...., a na kraju swita stoji potpis S. T. i kontakt telefon .....
- U IZVJEŠTAJU o uplati iz inostranstva .... Banci P. od 11.12.2006. godine, konstatovano je da je od banke UBS AG-Z., sa računa K. A. P., a po njegovom nalogu, na žiro račun J. G.J., u .... AD P. žiro računa 40211371, uplaćen novčani iznos od 10.000 CHF, dana 11.12.2006. godine.
- Iz FINANSIJSKE DOKUMENTACIJE o transferu novca u .... banku, ... banku P., ... banku .... P. i NALAZA I MIŠLJENJA vještaka finansijske struke Ki.br.25/07 od 31.05.2007. godine Filipović Milenka i izjašnjenja vještaka sa glavnog pretresa od 27.04.2015. godine, utvrđeno je da je optuženi J.J. imao otvorene žiro račune kod ..... banke AD P., broj ...., ... AD P. broj žiro računa .... i ..... banke AD P. broj ...., da je kod .... banke račun otvorio 28.12.2006. godine i u periodu od 28.12.2006. godine do 29.05.2007. godine priliv iz inostranstva na ovom računu bio ..... godine 50.000 eura i .... godine - 100 hiljada eura, s tim što je .... godine u dva navrata podignuti iznosi od po 10 hiljada eura, 09.02.2007. godine – 30 hiljada eura, 12.02.2007. godine -100 hiljada eura, što ukupno iznosi 150 hiljada eura, a priliv je išao preko korespondentske banke iz Nj. ...., a uplatu je izvršila banka iz P. ...., a nalog za plaćanje je dat od strane S. T., iz ...., sa naznakom „za troškove“. Kod .... AD P. u periodu od 15.12.2006. do 25.05.2007. godine nije bilo prometa, dok je kod .... banke 20.12.2006. godine bila samo jedna uplata u iznosu od 17.000 CHF, a isplata je izvršena J.J. dana 21.12.2006. godine, u dva navrata u iznosima od 16.504,85 CHF i 495,15 CHF, a uplatilac sredstava je M.A.S. D. V. iz Č., bez naznake o namjeni sredstava, a iz dokumentacije banaka se ne može izvesti zaključak ko je davao instrukcije ino bankama za plaćanje iz inostranstva. Vještak je pojasnio da novčani iznos od 17 hiljada švajcarskih franuka, na dan uplate 20.12.2006. godine, iznosi 10.599,50 eura, a 10 hiljada CHF iznosi 6.235,00 eura.
- U ODGOVORU Državnog tužilaštva kantona ..... broj REC B – 5/2015/10030726 od 31.12.2015. godine i priloga koji su dostavljeni uz pomenuti akt, na zamolnicu Višeg suda u P. od 22.09.2015. godine (dokumentacija za oštećenog P. A. K.a) i prevoda iste sa njemačkog jezika, je konstatovano da se sudu dostavljaju dokumenta .... o otvaranju računa na ime K. A. P., broj 254-K5248115.0 i potvrda o opterećenju računa povodom transfera od 10.000 CHF od 12.12.2006. godine, a pomenuti iznos je odobren u korist .... AD P., a vlasnik računa K. A. P. je za pomenuti račun ovlastila 05.10.2005 godine A. M. A., a 07.09.2006. godine Dr M. M. sa dodatnim potpisom kod telefonskog naloga i ovlašćenja da se mogu izvršavati nalozi upućeni putem telefaksa, ukoliko ovlašćeno lice ili lično vlasnik računa potvrdi nalog, te da je sa pomenutog računa dana 11.12.2006. godine (potvrda o opterećenju računa sačinjena 12.12.2006. godine), putem faksa dostavljen nalog da se preko .... u P., izvrši isplata J.J., u iznosu od 10.000 CHF, na račun broj 40211371.

- U ODGOVORU britanskog ..... broj 1549900ME i priloga koji čini sastavni dio pomenutog odgovora na zamolnicu Višeg suda u P. K.br. 95/13 od 29.04.2015. godine (dokumentacija za oštećenog S. T.a) i prevoda iste sa engleskog jezika, konstatovano je da se u prilogu šalje originalna izjava uzeta od S. T.a i finansijska dokumentacija, priznanica banke o transakciji .... godine sa računa S. T.a, na račun korisnika B. G., koji račun je bio kod .... Banke AD P., zatim o transferu 60.000 eura preko banke posrednika .... i pismo pomenutog lica upućeno banci .... iz L.a, povodom neovlašćenog transfera novca na iznose od 50 hiljada eura, 100 hiljada eura i 60 hiljada eura, koji transferi su procesuirani 06.07. i .... godine.
- Svjedok oštećeni S. T. u izjavi od 06.01.2016. godine je naveo da nikada nije imao račun u .... banci AD u .... i da nikada nije poslovaо sa tom bankom, da nikada nije dao instrukcije da se sa njegovog bankovnog računa Banke .... iz L.a, izvrši prenos novčanih sredstava i to iznosa 50 hiljada i 100 hiljada eura na račun J.J. iz P., da je video potvrdu svoje banke u kojoj stoji da je 06.02.2007.- godine izvršen transfer od 50 hiljada, a od .... godine iznos od 100 hiljada, povodom koga je pokrenuo parnicu protiv svoje banke zbog prenosa ovih sredstava bez njegovog odobrenja, i banka mu do davanja ove izjave nije vratila novac, tako da u potpunosti podržava krivično gonjenje lica koja su odgovorna za transfer novca, uz napomenu da je .... godine, sa njegovog računa preko .... banci AD u ...., B. G. iz P. prenešeno 60.000 hiljada eura.
- U ODGOVORU Kancelarije za pravosudje Savezne R. Nj. broj III 1-9532 E-M20-B3 1002/2015 od 01.09.2009. godine na zamolnicu Višeg suda u P. K.br. 95/13 od 29.04.2015. godine (povodom dokumentacije zatražene za oštećenog T. T. S.) i prevoda iste sa njemačkog jezika konstatovano je da je nemoguće postupiti po zamolnici Višeg suda u P. u pogledu popisa svih aktivnih telefonskih brojeva koje je koristila .... bank 2006. i 2007.godine, a jedino je moguće postupiti ukoliko se dostavi još informacija o tome o kojoj filijali se radi koji grad je pozivan, a koji podaci ne postoje u spisima predmeta.
- U ODGOVORU Ambasade R. P. broj 431 od 14.12.2016. godine i dokumentaciji koja je dostavljena uz pomenuti akt, a na zamolnicu Višeg suda u P. od 29.04.2015. godine (dokumentacija za oštećenog P. A. K.a, S. D. V. i S. T. T.) i prevoda iste sa portugalskog jezika, konstatovano je da nije pronadjeno bilo kakvo postojanje intervencije banaka u ime P. A. K.,S. De V. i S. T. T., a brojevi telefona koji su bili u upotrebi u .... agenciji A. od 2006. do 2007. godine su ...., ..., ..., 289510766, ... i .... i da P. A. K. nije bio klijent pomenute bankarske institucije za kredite.
- Iz PRESUDE VIŠEG SUDA U P. K.br. 109/13 od 16.07.2015. godine i Apelacionog suda CG Kž.br.37/16 od 14.04.2016. godine, utvrđeno je da je optuženi Č.M. osudjen za krivično djelo kriminalno udruživanje iz čl. 401 st. 2 u vezi st.1 KZ CG u sticaju sa krivičnim djelom prevara iz čl. 244 st.4 u vezi st.1 KZ CG na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci.
- Iz PRESUDE KRIVIČNOG SUDA R. i Kantona Tičino u Š. broj 72.2011.34 od 11.07.2011. godine i broj 850.2011.355 od 09.09.2011. godine utvrđeno je da je optuženi Č.M. osuđen zbog krivičnih djela nezakonito pribavljanje podataka, prevaru i falsifikovanje dokumenata na kaznu zatvora u trajanju od tri godine.
- Iz IZVODA IZ KAZNENE EVIDENCIJE na ime optuženog Č.M. MUP-a R. S. od 18.09.2013. godine utvrđeno je da je optuženi osudjivan presudom I Opštinskog suda Beograd K.br.1452/05 od 06.11.2006. godine zbog krivičnog djela lažno prijavljivanje na novčanu kaznu.

- U IZVODU IZ KAZNENE EVIDENCIJE na ime optuženog Č.M. Ministarstva za pravosuđe R. Slovenije od 16.10.2013. godine konstatovano je da ovaj optuženi nije osuđivan.

- Iz IZVODA IZ KAZNENE EVIDENCIJE na ime optuženog J.J. Uprave policije CB Bijelo Polje od 16.09.2013. godine utvrđeno je da nije osuđivan.

- Iz IZVODA IZ KAZNENE EVIDENCIJE na ime optuženog Č.Ž. MUP-a R. S. broj 235.2.1/1968/13 od 18.09.2013. godine utvrđeno je da je osuđivan presudom II Opštinskog suda Beograd K.br.494/07 od 01.02.2008. godine zbog krivičnog djela nedozvoljena proizvodnja, držanje i nošenje oružja i eksplozivnih materija iz čl. 348 st.1 KZ na pet mjeseci zatvora, uslovno.

- Iz IZVODA IZ KAZNENE EVIDENCIJE na ime optuženog J.G.a Ministarstva pravde CG broj 0203/11609 od 26.11.2014. godine utvrđeno je da je optuženi osuđivan presudom Osnovnog suda K. K.br.538/08 od 16.02.2009. godine zbog krivičnog djela prevara iz čl. 244 st.1 KZ-a na tri mjeseca zatvora uslovno na jednu godinu i šest mjeseci.

- Cijeneći navode optužbe, odbrane optuženih, provedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, sud nalazi da su optuženi Č.M. i J.J. izvršili krivično djelo prevara u produženom trajanju iz čl. 244 st. 4 u vezi st.1 u vezi čl. 23 i 49 KZ-a CG, na način, u vrijeme i na mjestu kako je to opisano u osuđujućem dijelu izreke presude (stav I).

- Optuženi Č.M. je u potupnosti priznao izvršenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, prihvatajući svoju krivicu, a zatim na jasan i detaljan način objasnio sve okolnosti predmetnog dogadjaja, navodeći da je u maju 2006. godine došao u P. i iznajmio stan kod R. R., koji se nalazi u naselju .... u zgradи zvanoj „P.“, u kojem stanu se nalazio fiksni telefon koji je u većini slučajeva koristio prilikom izvršenja predmetnog krivičnog djela, u kojem dijelu se navodi optuženog Č.a potvrdjuju iskazom svjedoka R. R., vlasnika pomenutog stana, koji je naveo da je ovaj stan izdao optuženom Č.M.u, u kojem je ovaj živio oko godinu dana, a u stanu je postojala fiksna linija, s tim što je telefon prijavio na ime nekog od sinova S. ili D., ili na ime sinovca R. E., koji je kod njega radio i koji je jedno vrijeme stanovao u jednom od stanova koji se nalaze u pomenutoj zgradi, pa je i na njegovo ime uzeo jedan telefon, a koje činjenice proizilaze i iz telefonskog računa Crnogorskog Telekoma AD P. za broj ..... na ime R. E., ul. .... b.b.

- Nadalje optuženi Č. je do najsitnijih pojedinosti objasnio način izvršenja predmetnog krivičnog djela objašnjavajući da je putem interneta, preko programa „....“, koji program je služio za „šerovanje“ muzike i filmova (prosledjivanje preuzetog muzičkog i filmskog sadržaja drugim licima), izabirom odredjene opcije koja je nudila pretragu dokumenata i fajlova i ukucavanjem ključnih riječi kao što su „banka“, „UBS“, „Credit swis“, „transfer“ i slično, dolazio do podataka koji su mu bili potrebni, a koji su se odnosili na odredjenog korisnika, a sve pod uslovom da je taj korisnik u tom trenutku bio „na mreži“, u kojem slučaju je „skidao“ potrebnu dokumentaciju i na taj način dolazio do informacija koje su mu bile potrebne i dokumentacije koja se odnosila na klijenta odredjene banke, tipa kopije pasoša, brojeva računa, potpisa sa raznih dokumenata, kopije saobraćajne dozvole i slično. Nakon što bi došao do ovih podataka, putem telefona bi pozivao banku predstavljajući se kao njihov klijent, a u slučaju T. H. S., službenik banke sa kojim je razgovarao ga „bukvalno“ nije pitao ništa, i tek kada je najavio da će povući sav novac sa računa T.a (radilo se o 210.000 €), službenik banke je tražio da mu pošalje neki identifikacioni dokument, pa mu je poslao kopiju pasoša na kojem je

postojaо potpis T.a, a naloge za transfer novca je slao putem sajta „....“, gdje je preko jednog NN korisnika, bankama slao naloge za transakciju, pa se dešavalo da faks pošalje i iz svog stana u P., obzirom da je na dokumentu mogla da se podesi adresa, broj telefona i ime pošiljaoca, što je koristio i kod S. T.a, a njegovu banku je zvao sa fiksнog telefona iz stana koji je iznajmio na ..... i za njega je preko programa „....“ skinuo samo jedan dokument – prepisku T.a sa bankom, a zatim kopiju njegovog pasoša i tada je sumnjaо da na osnovu ove dokumentacije može bilo šta „da uradi“ i „u fioci držao“ je dva mjeseca, a zatim 05. ili 06.02.2007. godine, putem fiksнog telefona iz svog stana, pozvao banku čija je centrala bila u L.u – P., predstavljajući se kao T. H. S. i saopštavajući službeniku banke broj računa, od kojeg je dobio podatak da se račun T.a nalazi u filijali banke u A., koju je nakon toga pozvao i ostvario komunikaciju sa službenikom ove banke tražeći od njega da pogleda račun, a kada mu je ovaj saopštio da na računu ima 210 hiljada eura „spustio je loptu“ i počeo neku „drugu priču“, govoreći službeniku banke da planira da kupi nekretnine u ..., pitajući ga da li može putem faksa ili meila da naloži transfer novca, na šta mu je ovaj službenik potvrđno odgovorio. Nakon razgovora sa službenikom banke sačinio je nalog za transfer 50 – 60 hiljada eura sa računa T.a na račun J.J., koji je ovaj prethodno otvorio u ....., a zatim ovaj nalog poslao putem „....“, na faks filijale u A. i poslje odredjenog vremena, putem telefona, pozvao istog službenika banke koji mu je rekao da nalog stiže i da je sve u redu, a u ponovnom razgovoru službenik banke mu je saopštio da je transfer odradjen i da mu je putem faksa poslao potvrdu o izvršenom transferu, koja će stići tek za nedelju dana, nakon čega je pozvao ..... banku u ....., koja je bila posrednik u ovoj transakciji, predstavljajući se kao službenik .... banke iz .... i dobio informaciju da je ova transakcija proslijedjena banci u ..... Navodi priznanja optuženog i u ovom dijelu nalaze potvrdu u provedenim dokazima i to listingu telefonskog broja ....., pretplatnika R. E., te izvještaju sa nalazom sudskog vještaka iz oblasti elektronike i telekomunikacije Boljević Predraga od 27.03.2011. godine iz kojeg proizilazi da su sa pomenutog fiksнog telefonskog broja, u periodu od decembra 2006. do februara 2007. godine, pozivani telefonski brojevi koji su imali telefonske kartice operatera registrovanih u inostranstvu, izmedju ostalog telefonski brojevi P., zatim u finansijskoj dokumentaciji o transferu novca i nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke Ki.br.25/07 od 31.05.2007. godine, iz kojeg je utvrđeno da je na žiro račun J.J., otvoren kod ....banke AD P. pod brojem ....., dana ..... godine evidentiran priliv od 50.000 €, čija uplata je išla preko korespondentske banke iz ....., a uplata je izvršila banka iz P. „....“, i nalog je dat od strane S. T. iz A., a koje činjenice proizilaze i iz odgovora Britanskog .... broj 1549900 ME i finansijske dokumentacije o transakcije pomenutog novčanog iznosa sa računa S. T.a, a što je oštećeni T. i potvrđio u izjavi koju je dao pred nadležnim organima u Engleskoj, navodeći da nikada nije dao instrukcije da se sa njegovog bankovnog računa ..... iz L.a, izvrši transfer naprijed navedenih novčanih sredstava a koji transfer je procesuiran .... godine na račun J.J. iz P., a koje činjenice proizilaze i iz sadržine službene zabilješke UPrave policije PJ P. broj 17-13-14-051/07-305/1 od 13.02.2007. godine u kojoj je konstatovano da je Uprava policije obaviještena od strane Uprave za sprečavanje pranja novca, da je dana ..... godine, J.J. na svom računu kod O. banke, imao priliv od 50.000 €, a da je pošiljalac S. T. iz P..

- Optuženi Č.M. nadalje objašnjava da je nakon dobijanja potvrde službenika .... banke u ....., da je transakcija od 50.000 € proslijedjena .... u ...., pozvao optuženog J.J. i obavjestio ga o prisjeloj uplati, a zatim ponovo pozvao .... i dobio informaciju da se cjelokupan iznos ne može podići, već mora da postoji pretodna najava za isplatu, sa kojih razloga je pozvao filijale u B.u i K., predstavljajući se kao J.J., i sa njima dogovorio da se u svakoj podigne određeni novčani iznos, jer mu taj novac hitno treba, a iste instrukcije je dao i optuženom J.J., koji je nakon podizanja novca isti donio u njegov stan i predao mu ga, a on je J. tada dao 300-400 €, što u jednom dijelu ne negira ni optuženi J.J. koji je naveo da mu je u kritičnom periodu, optuženi Č. predložio da otvori račune u bankama na svoje ime, pa je otvorio tri računa i to u .... banci, ... i ....., te da je podigao iznos od 50.000 €, nakon što je isti uplaćen na njegov račun, a što proizilazi i iz finansijske dokumentacije o transferu novca na račun optuženog J.J. u ....., i nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke iz kojeg je utvrđeno da je optuženi J.J. imao otvoren račun kod pomenute banke, broj računa ...., na kojem je ..... godine evidentiran priliv od 50.000 € koji je podignut u dva navrata i to .... godine dva iznosa od po 10.000

€, a 09.02.20007. godine iznos od 30.000 €, a koje činjenice proizilaze i iz dvije potvrde ..... banke o isplaćenoj gotovini u kojima je konstatovano da je 09.02.2007. godine, optuženom J.J. sa računa broj .... isplaćen novčani iznos od 30.000 €, a koja dokumentacija je privremeno oduzeta od optuženog J.J., kako to proizilazi iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima Ku.br. 349/07 od 15.02.2007. godine.

- Optuženi Č. je narednog dana sačinio još jedan nalog za transfer novca na iznos od 100.000 €, a zatim preko fiksnog telefona, iz svog stana, obavio razgovor sa službenikom banke u A., predstavljajući se kao oštećeni T. i „najavio mu“ pomenuti nalog, a nakon 15-20 minuta, službenik pomenute banke ga je pozvao putem telefona govoreći mu da njegov šef želi da obavi razgovor sa njim, da je razgovarao sa ovim licem, koje mu je postavljalo pitanja na koja većinom nije znao odgovore pa je na ta pitanja, obzirom da su komunicirali na Engleskom jeziku, nešto nerazumljivo „promrmljao“ sa namjerom da zavara ovo lice i video da mu to uspijeva, jer je „šef“ na to njegovo „mrmljanje i zavrčanje“ odgovarao da je sve u redu, što je njemu bilo nenormalno, a zatim ga je „šef“ zamolio da mu pošalje kopiju pasoša, što je on i uradio, šaljući kopiju pasoša T.a, nakon čega mu je rečeno da je sve u redu i da može da nastavi dalju komunikaciju sa službenikom banke, koji je postupio po njegovom nalogu za isplatu 100.000 €, šaljući mu, kao i prethodnog dana, potvrdu o transferu, da bi narednog dana nazvao ..... u P. i dobio informaciju da je novac stigao i da je proknjižen, ali da se zbog visine novčanog iznosa mora najaviti isplata dva dana ranije, te da dodje u utorak 13. februara, o čemu je obavijestio optuženog J.J., govoreći mu da u utorak treba da podje u banku i podigne novac, što u bitnom ne negira ni optuženi J.J. koji navodi da je na račun koji je otvorio u ....., nakon uplate od 50.000 €, stigla i uplata od 100.000 €, da se plašio da taj novac podigne, ali ga je na kraju podigao, kada je od strane službenika policije lišen slobode, a koje činjenice proizilaze iz potvrde ..... banke o isplaćenoj gotovini u kojoj je konstatovano da je optuženom J.J., dana 13.02.2007. godine, sa računa broj .... kod .... banke, isplaćen iznos od 100.000 €, a koja potvrda je oduzeta od optuženog kako je to utvrđeno iz potvrde o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije PJ P. Ku.br.349/07 od 15.02.2007. godine, a što je izmedju ostalog konstatovano i u službenoj zabilješci Uprave policije PJ P. broj 17-13-14-051/07-305/1 od 13.02.2007. godine u kojoj stoji da je Uprava policije, od strane Uprave za sprečavanje pranja novca, obavijestena da je J.J., dana .... godine imao novčani priliv od 100.000 € od pošiljaoca S. T. iz P., i to putem swift poruke kojom je T., sa svog računa kod banke .... iz L.a, preko korespondentne banke ...., optuženom uplatio ovaj novčani iznos, koji je optuženi J.J. podigao dana 13.02.2007. godine, a što se pored navedenog potvrđuje i sadržinom swift informacije od ..... godine, dostavljenoj od .... banke, u kojoj stoji da je sa računa S. TH. T., dana .... godine, proslijedjen novčani iznos od 100.000 eura, na račun optuženog J.J. kod .... banke broj računa ...., a na kraju swifta stoji i potpis „S. T.“ i kontakt telefon ....., za koji je očigledno da je telefonski broj mobilnog operatera iz Crne Gore (u plemenitom periodu medjunoradni pozivni broj za Crnu Goru je bio +381). Naprijed utvrđeno činjenično stanje nalazi potvrdu i u nalazu i mišljenju vještaka finansijske struke iz kojeg proizilazi da je .... godine, na račun optuženog J.J. kod .... banke AD P., evidentiran priliv od 100.000 €, čiju uplatu je izvršila banka iz P. .... iz L.a, a nalog za plaćanje je dat od strane S. T. iz ...., s tim što je priliv išao preko korespondentske banke iz .... – ...., a što se dodatno utvrđuje i iz odgovora Britanskog ...., sa kojim je dostavljena finansijska dokumentacija koja se odnosi na pomenuti transfer, te iskaza svjedoka – oštećenog S. T. koji je izjavio da nikada nije dao instrukcije da se sa njegovog bankovnog računa kod banke .... L., izvrši prenos 100.000 € na račun J.J. iz P., dok se iz odgovora Ambasade R. Porutgalije broj 431 od 14.12.2016. godine utvrđuje da je S. T. T. bio klijent banke .... L. - Agencija u A.
•
• Za transfer novčanih sredstava sa računa fizičkih lica A. P. K.a i S. D. V., za koje radnje je optuženi Č.M. pravosnažno osuđen presudom Krivičnog suda Tičino – Švajcarska, ovaj optuženi je objasnio da je novčana sredstva sa računa navedenih lica, na račune banaka u Crnoj Gori koje je na svoje ime otvorio optuženi J.J., prenosio na isti način kao i kod S. T.a, tako što je prva transakcija bila 10.000 franaka, i to početkom decembra 2006. godine, pa bi se ista mogla odnositi na A. P. K.u, odnosno njenog muža M., koji su imali zajednički račun u .... banci u C., a do podataka o računu ovog oštećenog došao je na naprijed opisan način,

a zatim preko službenika banke u C., putem faxa, iz svog stana, poslao nalog da se izvrši transakcija, a nakon toga obavijestio o uplati optuženog J.J., sa kojim se i sastao, nakon čega su zajedno otišli do .... banke gdje je J. podigao novac a zatim mu ga predao, a on je J. dao 500 ili 1000 eura, a što ne negira ni optuženi J.J. navodeći da je tačno da je otvorio tri računa u tri različite banke u P. (.... banka, ... i .... banka), a da je novac koji je prvi put podigao bio u švajcarskim francima, te da je taj novac predao Č.u lično, a koje činjenice se potvrđuju i izvještajem o uplati iz inostranstva .... banci P. od 11.12.2006. godine, u kojem je konstatovano da je preko banke .... iz ...., sa računa K. A. P., na žiro račun J. G.J., broj računa .... kod .... banke AD P., pomenutog datuma uplaćen novčani iznos od 10.000 CHF, što je protivvrijednost 6.235 € kako to proizilazi iz nalaza i mišljenja vještaka finansijske struke, dok je iz odgovora na zamolnicu Državnog tužilaštva Kantona Cirih u Š. utvrđeno da je kod banke ...., oštećena K. A. P. imala otvoren račun, a u finansijskoj dokumentaciji ove banke postoji potvrda o opterećenju računa povodom transfera novca od 10.000 CHF, a pomenuti iznos je odobren u korist .... AD P., s tim što je vlasnik računa dao ovlašćenje drugim licima, izmedju ostalog A. M. A., očiglednu suprugu oštećene, sa dodatnim potpisom od telefonskog naloga i ovlašćenja da se mogu izvršavati nalozi upućeni putem telefакса, ukoliko vlasnik ili ovlašćeno lice potvrdi nalog, te da je sa pomenutog računa dana 11.12.2006. godine, putem faxa, dostavljen nalog da se preko .... u P. izvrši isplata J.J. u iznosu od 10.000 CHF na račun broj ...., upravo onako kako je to optuženi Č. i objasnio navodeći da je klijent .... banke mogao da potpiše ovlašćenja da se ovoj banci nalozi dostavljaju putem faxa, maila ili telefonskim putem.

- Oštećeni S. D. V., kako to navodi optuženi Č., imao je zajednički računu sa suprugom M., na kojem je bilo 17.000 CHF, a radilo se o „običnom računu“, što znači da ovo lice nije imalo ličnog bankara, a do podataka je došao na isti način što je sa „onog programa“ skinuo poresku prijavu ovog oštećenog i tako došao do njegovih ličnih podataka da je ovo lice A., podataka o računu ovog lica i bankama kod koje je ovo lice imalo račune i da se radilo o zajedničkom računu S. D. V.a i njegove supruge M., nakon čega je pozvao banku u C. i službeniku banke se predstavio kao S. de V., a zatim putem faxa, direktno iz stana u kojem je živio, poslao nalog za transfer novca, da bi nakon što je novac pristigao na žiro račun koji je optuženi J.J. otvorio kod .... banke, o svemu obavijestio optuženog J.J., koji je taj novac podigao i predao mu ga, dodajući da je kod oštećenih S. D. V.a i P. A. K.a pozivao službenike banaka i predstavljao se kao ova lica, govoreći da u tim bankama ima otvorene račune, a zatim saopštavao brojeve računa i lične podatke ovih lica, kao što su datum rodjenja, djevojačko prezime majke i slično jer kod ova dva oštećena nije imao kopije pasoša, s tim što je do podataka za K.u došao na osnovu korespondencije izmedju ovog oštećenog i banke. I u ovom dijelu su potvrđeni navodi odbrane optuženog Č.a i to sadržinom swift informacije od 21.12.2006. godine .... banka iz ...., u kojoj stoji da je sa računa M.A.V. – C./MMM M.S. D. V., korisniku J.J. na žiro račun kod .... banke AD P., dana 21.12.2006. godine, uplaćen iznos od 17.000 CHF, te finansijskom dokumentacijom o transferu novca i nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke iz kojeg je utvrđeno da je kod .... banke, dana 20.12.2006. godine, na račun J.J. broj računa ...., bila uplata od 17.000 CHF, a isplata je izvršena 21.12.2006. godine, u dva navrata (protivvrijednost 10.599,50 €), a uplatilac sredstava je M.A. S. D. V. iz Č.

- Za optuženog J.J., optuženi Č.M. je naveo da ga zna od „malih nogu“, a u kritičnom periodu je sa istim postigao dogovor da u nekoliko banaka otvari račune na svoje ime, na kojima računima će biti uplaćivana novčana sredstva, koja je ovaj optuženi (J.J.) trebalo da podigne i da za to dobije izvjesnu novčanu naknadu, u vidu provizije, a u to vrijeme optuženi J. je bio mlad momak od 17 - 18 godina i zabavljao se sa njegovom sestrom, s tim što optuženi J.J. nije znao način na koji se vršio transfer novčanih sredstava, niti je optuženom J.J. o tome govorio, a sjeća se da je zajedno sa optuženim J.J. išao u .... banku, koja se nalazila u ul. ...., preko puta „....“, i da je čekao J. dok ovaj otvari račun, preko kojeg je išla transakcija iz decembra mjeseca 2006. godine na 17.000 franaka (S. d. V.), a pored računa u ovoj banci optuženi J. je otvorio račune i u .... i .... banci na svoje ime. Objasnio je da bi nakon uplata na račun optuženog J.J., istog pozivao, nakon čega je ovaj išao i podizao novac koji bi mu nakon toga predavao, pa je prilikom uplate novčanog iznosa od 50.000 € (S.

T.), pozvao optuženog J.J. da dodje kod njega kući, a zatim mu dao instrukcije da ode u ...., odnosno filijale ove banke u B.u i K. i da u svakoj od filijala podigne odredjeni novčani iznos, nakon čega je J. taksijem otisao do B.a, a zatim i do K.a, podigao novac i donio ga kod njega u stan, a on je J. tada dao 300 – 400 €, zbog čega je J. negodovao jer je trebao da dobije više, ali je dogovor bio da mu se ta svota isplati nakon što podigne narednu uplatu od 100.000 €, istog pošiljaoca (S. T.), pa kada je optuženi Č. „realizovao“ i transfer od 100.000 € sa računa S. T.a, optuženi J.J. je bio upoznat o tome, a dobio je potvrdu da je taj novčani iznos stigao i da treba da ga podigne, jer od prethodne transakcije optuženi J. nije dobio dogovoren dio, a pomenuti novčani iznos trebao je da podigne u utorak 13.februara, jer se zbog visine novčanog iznosa podizanje novca moralo najaviti dva dana ranije, ali se J. prepao i bio u nekom posebnom paranoičnom stanju, zbog čega je pokušavao da ga smiri, ali je ovaj pobjegao iz stana, a pomenuti novčani iznos optuženi J.J. je podigao u utorak oko 11 - 12 časova, o čemu je otuženi Č. obaviješten putem telefona od strane optuženog J.G.a, oca optuženog J.J., koji je insistirao da Č. lično dodje i preuzme novac. Nadalje optuženi Č. objašnjava da se nakon transfera novca sa računa P. A. K., na račun optuženog J.J. kod .... banke, čuo a zatim našao sa optuženim J.J., a zatim su zajedno otišli kod pomenute banke gdje je J. podigao novac i predao mu ga, a on J. dao 500 ili 1000 €, a nakon što je pristigao novac sa računa S. de V.a na račun optuženog J.J. u A.M. banci, optuženi J. je taj novac podigao i sigurno mu ga predao, mada se ne sjeća da li je on išao sa J. da podigne novac ili je J. pošao sam.

- Optuženi J.J. u odbrani navodi da se u kritičnom periodu zabavljao sa sestrom optuženog Č.M., koji mu je tada predložio da otvori račun u banci na svoje ime, da bi na taj račun baba optuženog Č.a ili neki njegov drug, ovome slao novac iz inostranstva, da je taj novac trebao da podigne i preda Č.u, što je i radio, da je račune otvorio u tri različite banke u P. i to A.M. banci, ... i ..... i da mu se čini da je novac podizao tri – četiri puta, da je u prvim navratima novac koji je podizao bio u švajcarskim francima, a zatim je podigao iznos od 50.000 €, da bi treći put podigao iznos od 100.000 €, i kod ovog zadnjeg iznosa se uznemirio i počeo da se plaši jer je tada navodno postao svjestan da nešto nije u redu, da od optuženog Č.a nije dobio nikakvu nadoknadu za otvaranje računa i podizanje novca i da ga Č. nikada nije za to „častio“, mada je jednom pokušao, ali je odbio da uzme novac, a kada je pitao Č.a zašta koristi novac koji mu se šalje, ovaj mu je odgovorio da želi da ga uloži u nekretnine, da je optuženi Č., kada je otvarao ove žiro račune, jednom bio sa njim, jer je trebalo nešto da se potpiše, obzirom da je u to vrijeme bio mlad i imao samo 19 godina, te da ga je Č. obavještavao o uplatama koje su pristizale na račune koje je otvorio kod pomenutih banaka, nakon čega bi on išao u odredjenu banku i podizao novac, koji je isključivo predavao Č.u.
- Dakle, iz odbrane optuženog J.J. proizilazi da je na zahtjev Č.a otvorio žiro račune u tri banke u P., i to A.M. banci, ... i ....., da ga je optuženi Č. obavještavao o uplatama, kada je odlazio u odredjenu banku i podizao novac, koji je predavao lično optuženom Č.u, te da je taj novac podigao tri-četiri puta, da je prvi put podigao novac koji je bio u švajcarskim francima, drugi put iznos od 50.000 €, a treći put iznos od 100.000 €, da je u početku smatrao da je sve ovo bilo potpuno bezazleno i da nije bio svjestan posljedica, jer mu je optuženi Č. rekao da mu taj novac šalje baba ili drug, te da će taj novac da upotrijebi za kupovinu nekretnina u Crnoj Gori, da bi tek nakon zadnje transakcije, kada je trebao da podigne iznos od 100.000 €, postao je svjestan da „nešto nije u redu“.
- Navodi odbrane optuženog J.J. da nije znao da je optuženi Č.M. lažnim prikazivanjem činjenica dovodio u zabludu ovlašćeno službeno lice inostranih banaka, a zatim sa računa njihovih klijenata vršio transfer novca na račun optuženog J.J., su za sud neprihvatljivi i usmjereni samo na izbjegavanje krivične odgovornosti ovog optuženog, a u cijelosti su opovrgnuti potupnim, jasnim i detaljnim priznanjem optuženog Č.M., koje je u svemu potvrđeno materijalnim dokazima koji su provedeni tokom postupka, i iz kojeg nesumnjivo proizilazi

da se optuženi Č., u kritičnom periodu, dogovorio sa optuženim J.J. da u nekoliko banaka otvori račune na svoje ime, na kojim računima će biti uplaćivana novčana sredstva, koja je optuženi J.J. trebao da podigne i za to dobije izvjesnu novčanu nadoknadu, u vidu provizije, i mada optuženi Č. navodi da optuženom J.J. nije govorio pojedinosti o načinu na koji je dolazilo do transfera, a da je J. mogao zaključiti da taj novac nije legalan i da je u pitanju krivično djelo, za sud nema dileme da je optuženi J.J. morao znati i znao da je optuženi Č., na prevaran način prenosio novac sa računa oštećenih na račune optuženog J.J., jer je zajedno sa Č. em išao u A.M. banku da tamo otvori račun, dok ga je ovaj čekao preko puta, te da je optuženi J.J. otvorio još dva računa, i to u ..... i ...., a prva transakcija je bila 10.000 franaka, početkom decembra 2006. godine (oštećena A. P. K.a), o čemu je optuženi J.J. bio obaviješten od strane optuženog Č.a, sa kojim je otišao do ...., kada je J. podigao novac i predao ga Č.u, a on J. dao 500 ili 1000 €, nakon čega je uslijedila transakcija sa računa oštećenog S. De V.a u iznosu do 17.000 CHF, koji je pristigao na račun optuženog J.J. koji je otvoren u A.M. banci i koji je optuženi J.J. podigao, ali se optuženi Č. nije mogao sjetiti da li je J. išao sam ili je on bio sa njim, osim da mu je taj novac optuženi J.J. sigurno predao, s tim što se ne sjeća da li mu je za ovu transakciju dao novac. Nadalje optuženi Č. objašnjava da je početkom februara uslijedila i transakcija iznosa od 50.000 € sa računa oštećenog T. S., i tada je on obavijestio optuženog J.J. da bude spreman i da će doći do transfera ovog novca, a nakon što je novac pristigao u ....., gdje je optuženi J.J. imao otvoren račun, pozvao ga je da dodje a zatim mu dao instrukcije da podje u filijale ove banke u B.u i K. i u dva navrata podigne ovaj novčani iznos, što je ovaj i uradio, a zatim mu ga donio u stan, kada je on J. dao 300 – 400 €, zbog čega je optuženi J.J. negodovao jer mu je obećana veća nadoknada. Što se tiče transakcije u iznosu od 100.000 €, o tome je optuženi J.J. bio upoznat jer je dobio potvrdu da je ovaj novčani iznos stigao u O. banku, na isti račun, i da je u utorak 13.02.2007. godine trebao da ga podigne, što je optuženi J.J. kategorički odbio jer od prethodne transakcije nije dobio obećani dio.

- Činjenice koje je u svojoj odbrani naveo optuženi Č.M. više nego dovoljno upućuju na nesumnjiv zaključak da je optuženi J.J. znao da je optuženi Č.M. na prevaran način vršio transfer novca sa računa oštećenih, na račun optuženog J.J., o čemu su prethodno i postigli dogovor da u tom pravcu optuženi J.J. otvori račune u tri Crnogorske banke, na koje račune su pristizala novčana sredstva oštećenih, koja je optuženi J.J. podizao i predavao optuženom Č.M.u, i u dva navrata dobio izvjesnu novčanu nadoknadu, a kada mu prilikom podizanja novčanog iznosa od 50.000 € nije isplaćena dogovorena nadoknada, odbio je da podigne zadnju uplatu od 100.000 €, odbijajući kategorički da to uradi jer od prethodne transakcije nije dobio dio, kako to u svojoj odbrani navodi optuženi Č., koji nema ni jednog razloga da lažno tereti optuženog J.J., koji se u to vrijeme zabavljao sa njegovom sestrom i kojeg je poznavao praktično od „malih nogu“, jer iz odbrane i jednog i drugog optuženog ne proizilazi da su oni prethodno bili u nekom sukobu, zbog čega bi eventualno optuženi Č. imao motiva da u pogledu optuženog J.J. iznosi neistinite činjenice. Naprotiv, sud smatra da je optuženi Č. i u pogledu radnji koje je preuzimao optuženi J.J. iskreno i do detalja opisao sve pojedinosti, kao što je to uradio i u pogledu radnji koje su se njemu stavljaile na teret, objašnjavajući do najsjitnijih detalja radnje izvršenja krivičnog djela koje su mu se prvo bitnom optužnicom stavljaile na teret, posebno imajući u vidu da je optuženi Č. i tada znao i bio svjestan, da je za dvije od tih radnji (oštećeni A. P. K.a i S. de V.), već osuđivan od strane Krivičnog suda Švajcarske, a pri tome je sudu saopštilo niz pojedinosti koje su mogle biti poznate samo njemu kao izvršiocu krivičnog djela, a koje su kasnije u pomenutoj presudi Krivičnog suda Švajcarske i odgovorima na zamolnice suda, u većem dijelu našle potvrdu, pa za sud nema sumnje da je optuženi J.J., shodno postignutom dogovoru, postupao po nalozima optuženog Č.M., u cilju izvršenja krivičnog djela prevara, u konkretnom slučaju, kada se radi optuženom J.u, na štetu oštećenih T. TH. S., A. P. K. i S. de V.a, bez obzira na činjenicu da optuženi J.J. nije bio upućen u detalje i pojedinosti načina izvršenja krivičnog djela prevare od strane optuženog Č.M., kod nesumnjivo utvrđene činjenice da je očigledno znao da optuženi Č., bez ikakvog osnova, sa računa drugih lica, na račune koje je optuženi J.J. otvorio u tri Crnogorske banke, vrši transfer novčanih sredstava, koji je mogao izvršiti jedino lažnim prikazivanjem činjenica i dovodenjem u

zabluđu ovlašćenih lica inostranih banaka, lažno se predstavljajući kao vlasnik računa, kako je to optuženi Č. detaljno objasnio.

•

Iz priznanja optuženog Č.M., koji je do detalja potvrđen svim provedenim dokazima, može se nesumnjivo zaključiti da se optuženi Č., prethodno dogovorio sa optuženim J.J., da ovaj u tri crnogorske banke, i to ..... AD P., ... AD P. i A.M. banci AD P., otvoril račune na koje će pristizati novčana sredstva koja je optuženi Č. obezbjeđivao na način što je lažnim prikazivanjem činjenica dovodio u zabluđu ovlašćena lica inostranih banaka, da na štetu tuđe imovine izvrše transfer novca na račune optuženog J.J., koje je ovaj otvorio kod naprijed pomenute tri banke, i to optuženi Č.M. i J.J. na štetu T. H. S., a optuženi J.J. i na štetu oštećenih A. P. K. i M.A. V./MME S. De V., na način što je optuženi Č.M. preko programa „L.“, dolazio do podataka koji su se odnosili na korisnike banaka u inostranstvu, kada su ti korisnici u momentu pretraživanja bili na internet mreži, „skidajući“ dokumentaciju vezanu za same korisnike i račune kod banaka, nakon čega bi pozivao dotičnu banku i predstavljao se kao njihov klijent, komunicirajući sa službenicima tih banaka, a nakon toga sačinjavao naloge sa lažnim podacima, da su vlasnici tih računa u inostranim bankama,inicirali prenos novčanih sredstava na račune optuženog J.J., šaljući te naloge putem faksa i preko sajta „E..com“, koristeći tom prilikom nalog sa pomenutog sajta, otvoren od strane NN lica, a zatim iste prosleđivao mejlom, ukucavajući ispred pozivne brojeve E., i na taj način doveo u zabluđu ovlašćena službena lica banaka u kojima su oštećeni imali račune, da izvrše transfer novca na račun optuženog J.J., i to dva naloge banci U. AG Z.u Š. 11.12.2006.godine za tranfer novca u iznosu od 10.000,00 CHF (6.293,00 eura) sa računa oštećene P. A. K. i 21.12.2006.godine za tranfer novca u iznosu od 17.000,00 CHF (10.239,33 eura) sa računa S. De V.a, kao i dva naloga upućena banci C. G. D. D. L. u P., putem faxa .....godine, za transfer novca u iznosu od 50.000,00 eura i .... godine na iznos od 100.000,00 eura, sa računa oštećenog T. H. S., koji novac je optuženi J.J. podizao sa računa koje je otvorio kod crnogorskih banaka i to računa broj 40211371 .... AD P.. račun br.221702784 A.M. banke AD P. i račun broj 1000-01-2462668-17 .... banci AD Podgorica, i predavao optuženom Č.M.u, dobijajući za to izvjesnu novčanu nadoknadu, na koji način su optuženi Č.M. i J.J., oštećenom T. H. S.u, prouzrokovali imovinsku štetu u ukupnom iznosu od 150.000,00 eura, a optuženi J.J., zajedno sa optuženim Č.M.em koji je za ove radnje pravosnažno osuđen presudom krivičnog suda Švajcarske, prouzrokovao i štetu oštećenima P. A. K.i S. De V.u u ukupnom iznosu od 16.532,33 eura, na koji način je pribavljena protivpravna imovinska korist u pomenutom novčanom iznosu, koji novac je dijeljen između optuženih i još nekih NN lica, na način kako je to optuženi Č.M. u svojoj odbrani objasnio.

• Postupajući na naprijed opisan način optuženi su bili svjesni da lažnim prikazivanjem činjenica dovode u zabluđu ovlašćena lica inostranih banaka, da na štetu tuđe imovine izvrše transfer novca na račun optuženog J.J., djelujući po prethodnom dogovoru, na način što je optuženi Č.M. na prevaran način dolazio do podataka, zatim se lažno predstavljao kao vlasnik računa, a zatim sačinjavao lažne naloge za transfer novca na devizni račun optuženog J.J., koji ih je u tu svrhu otvorio u tri Crnogorske banke i koji je nakon uplate novac podizao i predavao Č.u, postupajući na taj način kao saizvršioci, po principu podijeljenih uloga, a sve u namjeri da sebi i drugom pribave protivpravnu imovinsku korist koja prelazi iznos od 30.000 €, pa su u konkretnom slučaju optuženi Č. i J. oštećenom S.u T.u, u dva navrata, nanijeli imovinsku štetu u iznosu od 150.000 €, a u tom iznos sebi i drugima pribavili protivpravnu imovinsku korist, a optuženi J.J. nanio štetu i oštećenima S.u De V.u i P. A. K.i štetu u ukupnom iznosu 27.000 Švajcarskih franaka (16.532,33 €), postupajući pri tom sa direktnim umišljajem, čime su se u njihovim radnjama stekli svi bitni elementi bića krivičnog djela prevara u produženom trajanju iz čl. 244 st.4 u vezi st.1 u vezi čl. 23 i 49 KZ CG, za koje djelo ih je sud oglasio krivim.

• Sud nije prihvatio pravnu kvalifikaciju iz optužnice da su optuženi, kao saizvršioci, izvršili krivično djelo računarska prevara u produženom trajanju iz čl. 352 st.3 u vezi st.1 u vezi čl. 49 KZ-a CG. Naime, krivično djelo

računarska prevara iz čl. 352 KZ-a CG čini ono lice koje unese netačan podatak, propusti unošenje tačnog podatka ili na drugi način prikrije ili lažno prikaže podatak i time utiče na rezlutat elektronske obrade, prenosa podataka i funkcionisanje računarskog sistema, u namjeri da sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist i time drugom prouzrokuje imovinsku štetu.

- U konketnom slučaju optuženima Č.M.u i J.J., kao saizvršiocima, je stavljen na teret da su i to optuženi Č.M. koristeći se svojim programerskim vještinama i lažno se predstavljajući bankarskim službenicima kao vlasnik računa, sačinjavao lažne naloge sa podacima vlasnika računa, do kojih podataka je dolazio na prevaran način putem informatičkog programa, a zatim sačinjavao lažne naloge za transfer novca, koje je dostavljaо putem internet fax servisa ili putem faxa iz svog stana sa broja 081-652-378, dok je optuženi J.J., po principu podijeljenih uloga, kao saizvršilac otvorio devizne račune u tri Crnogorske branke na koje su pristizala novčana sredstva i koja je ovaj optuženi podizao, na koji način su ovi optuženi, kako to stoji u optužnici, uticali na računarski sistem banaka jer su ovlašćena lica u tim bankama, po prijemu naloga koje im je prosledjivao optuženi Č., dovedeni u zabluđu, postupali po instrukcijama i kreirali swift poruke za transfer novčanih sredstava koje su elektronskim putem razmijenjene sa korespondentnim bankama i Crnogorskim bankama na čije račune su stizala predmetna novčana sredstva. Polazeći od zakonske definicije krivičnog djela računarska prevara, radnje koje se optuženima Č.u i J.u stavljuju na teret optužnicom i činjenica utvrdjenim provedenim dokazima, ovaj sud nalazi, da u konkretnom slučaju, nije došlo do kompromitacije – ometanja računarskog sistema banaka u kojima je i iniciran transfer novca, niti je izvršeno bilo kakvo ometanje računarskog sistema, koje bi i malo za posljedicu pogrešan rezultat elektronske obrade, prenosa podataka i funkcionisanje računarskog sistema. U prilog zaključku suda stoje činjenice koje nesumnjivo proizilaze iz priznanja optuženog Č.a, shodno kojem priznanju je zastupnik optužbe i izmijenio optužnicu, a to je da ovaj optuženi, prilikom pribavljanja podataka o korisnicima računa u inostranim bankama, nije koristio svoje „programerske vještine“, već je putem interneta i programa za „šerovanje“ (dijeljenje) muzike i filmova „....“ koji je na internetu svakome bio dostupan, dolazio do kopija ličnih dokumenata, potpisa, fotografija i finansijske dokumentacije korisnika inostranih banaka, jer je kod pomenutog programa postojala opcija pretrage dokumenata, fajlova i dr. do kojih dokumenata je optuženi Č. dolazio ukucavanjem ključnih riječi tipa „banka“, „U“, „C. s.“, „transfer“ i slično, a zatim putem telefona kontaktirao službenike inostranih banaka, lažno se predstavljajući kao vlasnik računa, nakon čega je sačinjavao lažne naloge za transfer novca koje je dostavljaо putem faxa i usluga internet fax servisa, a po prijemu ovih naloga, službenici inostranih banaka su postupali po instrukcijama i vršili transfer novčanih sredstava na devizne račune otvorene na ime optuženog J.J..
- Dakle, u konkretnom slučaju optuženi Č.M. nije koristio svoje programerske vještine i zloupotrebljavajući podatke korisničkog naloga za sada NN lica, uticao na računarski sistem banaka, odnosno funkcionisanje bankarskog računarskog sistema, već naprotiv rezultatima dokaznog postupka je nesumnjivo utvrđeno da je optuženi Č.M., postupajući na način kako je to naprijed opisano, lažnim prikazivanjem činjenica, odnosno lažno se predstavljajući kao vlasnik žiro računa oštećenih, inostranim bankama putem lažnih nalogu, korišćenjem usluga internet fax servisa i faxa, davao instrukcije da se sa računa oštećenih izvrši prenos novčanih sredstava na devizne račune koje je otvorio optuženi J.J. u tri Crnogorske poslovne banke, i na taj način doveo u zabluđu službenike tih banaka da su stvarni vlasnici računa inicirali transakcije novca, i postupajući po navedenim instrukcijama kreirali swift poruke, po osnovu kojih je potom izvršen transfer novčanih sredstava, sa kojih razloga je sud radnje optuženih Č.M. i J.J. kvalifikovao kao krivično djelo prevara u produženom trajanju iz čl. 244 st.4 u vezi st.1 u vezi čl. 23 i 49 KZ-a CG.

- S tim u vezi sud je izmijenio činjenične navode izreke presude u odnosu na činjenične navode iz dispozitiva optužnice, nalazeći da na taj način nije povrijedjen objektni identitet optužnice, jer se sud kretao u okviru isotg dogadjaja i istog činjeničnog opisa dispozitiva optužnice, na osnovu kojeg je i presuda donijeta, s tim što je u izvjesnoj mjeri izmijenio činjenični opis iz optužnice u dijelu koji se odnosi na zakonska obilježja krivičnog djela prevara iz čl. 244 KZ-a CG a izmijenjeni činjenični opis nije nepovoljniji za optužene. Naprotiv i činjenični opis iz optužnice sadržao je sva zakonska obilježja krivičnog djela prevare iz čl. 244 KZ-a, bez obzira što zakonska obilježja krivičnog djela računarska prevara iz čl. 352 KZ-a CG, kao bitno obilježje, ne sadrži dovodjenje u zabludu, a koji elemenat je sadržan u činjeničnom opisu podnijete optužnice. Naime, krivično djelo računarska prevara predstavlja poseban oblik prevare, a od ovog krivičnog djela se razlikuje jer u radnjama krivičnog djela računarska prevara nije sadržan elemenat bića krivičnog djela prevara koji se sastoji u dovodjenju ili održavanja u zabludi nekog lica. Krivično djelo računarska prevara je svrstano u glavi dvadesetosmoj, u krivična djela protiv bezbjednosti računarskih podataka, a zaštitni objekat je bezbjednost računarskog podatka, dok je krivično djelo prevara svrstano u glavni dvadesetdruge, u krivična djela protiv imovine, a zaštitni objekat je imovina. Na osnovu navedenog jasno se može zaključiti da je krivično djelo računarska prevara zapravo „specijalis“ krivičnog djela u odnosu na krivično djelo prevare, jer ono i jeste poseban oblik prevare, od koje se razlikuje po tome što kod računarske prevare nema dovodjenja u zabludu ili održavanja u zabludi nekog lica, jer to suštinski nije ni moguće učiniti, pa se sa tog razloga računarska prevara ne može svrstati u opšte krivično djelo prevare. Medutim, kako iz činjeničnog opisa optužnice proizilaze i elementi krivičnog djela prevare koji se odnosi na dovodjenje u zabludu i održavanje u zabludi, ovaj sud nalazi da je bio ovlašćen, imajući u vidu prethodno navedeno, da izmjeni pravnu ocjenu djela i optužene Č.M. i J.J. oglasi krivim za krivično djelo prevare iz čl. 244 KZ CG, primjenjujući materijalni zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela Krivični zakonik Crne Gore, stim što je sud precizirao o kojem zakoniku je riječ na način što je dodao službene listove u kojima je objavljen osnovni tekst i izmjene koje su uslijedile nakon toga, a ovo imajući u vidu da se naziv ovog materijalnog propisa mijenja.

- Pored navedenog sud je upodobio činjenični opis izreke presude, shodno priznanju optuženog Č.M., u odnosu na radnje koje je preduzimao optuženi J.J., a koje se tiču podizanja novca koji je optuženi Č. prebacivao sa računa oštećenih na devizni račun optuženog J.a i novčane nadoknade koju je optuženi J. dobio u par navrata od optuženog Č.a i novčanu nadoknadu koju je trebao da dobije prilikom zadnje transakcije, na način kako je to opisano u samoj izreci presude.
- Optuženi Č.M. je, opisujući okolnosti izvršenja predmetnog krivičnog djela, naveo da je sa računa oštećenog T. S. prвobитно izvršen transfer novca u iznosu od 60.000 €, i to na devizni račun optuženog J.J. kod O. banke u P., nakon čega je taj novac optuženi J. podigao u dva navrata. Optuženi Č.M. je u pogledu samo ove činjenice pogriješio, jer se radilo o novčanom iznosu od 50.000 €, ali ova okolnost ni u najmanjoj mjeri ne dovodi sumnju istinitost njegovog priznanja. Naime, i iz ove činjenice, koja je doduše netačna, potvrđuje se da je optuženi Č. govorio istinu, te da je samo zamijenio iznose dvije transakcije od kojih mu se jedna čak i ne stavlja na teret, a sa razloga što je optuženi Č. bio jasan i decidan da je na računu oštećenog T.a bilo ukupno 210.000 €, pa ako je prva transakcija bila u iznosu od 50.000 €, a druga od 100.000 €, došlo je i do treće transakcije u iznosu od 60.000 €, a da je te transakcije bilo nesumnjivo proizilazi iz odgovora na zamolnicu, poslјijedjenog od strane Britanskog Home office broj 1549900ME, i finansijske dokumentacije koja je dostavljena, iz koje nesumnjivo proizilazi da je sa računa oštećenog T.a, ... godine, na račun korisnika B. G., izvršen transfer novca u iznosu od 60.000 € na devizni račun kod N. u P., a preko posrednika C. b. AD F., a što je potvrdio i oštećeni T. navodeći da je sa njegovog računa, dana ....godine, preko pomenute banke u F., B. G. iz P. prenešeno 60.000 €, pa je očigledno da je optuženi Č. pomiješao ove dvije transakcije, a sabiranjem pomenutih novčanih iznosa dolazi se do iznosa od 210.000 €, koji je oštećeni T. imao na svom računu, a kako to navodi i optuženi Č..

- Odlučujući o visini kazne koju će izreći optuženima, sud je cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, pa je od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog Č.M. cijenio njegovo potpuno, detaljno i iskreno priznanje, prihvatanje krivice i iskreno kajanje, njegove lične prilike koje se ogledaju u tome da se radi o porodičnom čovjeku, ocu dvoje maloljetne djece koje je po zakonu dužan da izdržava, protek vremena od izvršenja krivičnog djela, koji se ne može pripisati krivici optuženog, dok je kao otežavajuće cijenio da je optuženi, u kritičnom periodu, osudjivan presudom Krivičnog suda u Lugu – Kanton Tičino u Š. broj dosjeda 72.2011.34 od 11.07.2011. godine, zbog krivičnog djela nezakonito pribavljanje podataka, prevara i falsifikovanje dokumenata, te da se radi o licu koje je sklono vršenju ovakvih krivičnih djela, na šta ukazuje činjenica da je zbog istog krivičnog djela i kasnije osudjivan i to presudom Višeg suda u P. K.br.109/13, pa ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od dvije godine. U odnosu na optuženog J.J., u odsustvu otežavajućih okolnosti, sud je kao olakšavajuće cijenio njegov raniji život, koji se ogleda u tome da je neosudjivan, protek vremena od izvršenja krivičnog djela, koji se ne može pripisati krivici optuženog i u kojem periodu ovaj optuženi nije vršio nova krivična djela, kako je to utvrđeno iz izvoda iz kaznene evidencije, njegove lične prilike koje se ogledaju u tome da je u vrijeme izvršenja predmetnih krivičnih djela imao 19-20 godina (mladje punoljetno lice), da se u medjuvremenu zaposlio i da radi u Beču, a koje okolnosti sud smatra naročito olakšavajućim i koje opravdavaju primjenu instituta ublažavanja kazene, pa ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, ispod granice propisane zakonom za ovo krivično djelo.

- Sud je mišljenja da su ovako odmjerene kazne Č.M.u i J.J. srazmjerne stepenu krivice optuženih i težini izvršenog krivičnog djela i da predstavljaju onu mjeru koja je neophodno potrebna za postizanje svrhe kažnjavanja iz čl. 32 KZ-a CG, da optuženi ubuduće ne vrše krivična djela, a u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 KZ-a CG.
- Primjenom odredbe čl. 51 KZ-a CG optuženima će se u izrečene kazne zatvora uračunati i vrijeme provedeno u pritvoru od 13.02.2007. godine do 29.09.2007. godine.
- Kako je krivica optuženih Č.M. i J.J. nesumnjivo utvrđena, sud je od optuženog Č.M. oduzeo novčani iznos od 50.000 €, kao imovinsku korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela, a koji novčani iznos je optuženi Č. obavezan uplatiti na račun Budžeta CG, u roku od mjesec dana po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok je od optuženih Č.M. i J.J., kao imovinska korist pribavljenu izvršenjem krivičnog djela, oduzet i novčani iznos od 100.000 €, koji se nalazi u depozitu suda, a shodno odredbi čl. 482 Zakonika o krivičnom postupku (ZKP-a) a u vezi čl. 112 i 113 st.1 KZ-a CG, kojim je propisano da niko ne može zadržati imovinsku korist pribavljenu krivičnim djelom, te da će se ta imovinska korist oduzeti.
- Odluka o troškovima donijeta je shodno odredbi čl. 226 i 229 ZKP-a a isti se odnose na nagradu po osnovu prevoda zamolnica na Engleski jezik, sudskega tumača Ane Tabaš u ukupnom iznosu od 280 €, Španski jezik sudskega tumača Dragana Radunovića u ukupnom iznosu od 170 €, Njemački jezik sudskega tumača Seada Crnovršanina u ukupnom iznosu od 570 €, Portugalski jezik sudskega tumača Andrijane Milićević – Đukanović u ukupnom iznosu od 122,70 € i Italijanski jezik sudskega tumača Tamare Radulović u ukupnom iznosu od 360,00 €, nagradu vještaku finansijske struke u iznosu od 44,00 €, što ukupno iznosi 1.546,70 €, pa imajući u vidu da su optuženi Č.Ž. i J.G. oslobođeni od optužbe, to su optuženi Č.M. i J.J. solidarno obavezani da uplate polovinu od navedenog novčanog iznosa, odnosno 773,35 €, a optuženi J.J. je obavezan i na troškova krivičnog postupka u iznosu od 539,06 €, što je polovina nagrade braniocu po službenoj dužnosti ovog optuženog i optuženog J.G.a, advokata Vukomana Golubovića (1.078,12 €), dok je paušal odmjerен imajući u

vidu složenost i dužinu trajanja postupka, kao i imovinske prilike optuženih, a sve u roku od petnaest dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

- U odnosu na optužene Č.Ž.i J.G.a sud je donio presudu kojom je iste oslobođio od optužbe, jer nema dokaza da su izvršili krivično djelo koje im se stavlja na teret.
- Optuženi Č.M. je do detalja opisao radnje izvršenja krivičnog djela koje se optužnicom stavlju na teret optuženima Č.Z. i J.G.u, o čemu je bilo riječ u prethodnom dijelu obrazloženja presude, a pored navedenog je izjavio da je prilikom zadnje transakcije iznosa od 100.000 €, sa računa oštećenog S. T.a na devizni račun optuženog J.J., koji je shodno dogovoru sa optuženim Č.em, pomenuti devizni račun otvorio kod O. banke u P., optuženog J.J. obavijestio da je novac uplaćen, o čemu je J. bio upoznat jer je dobio potvrdu o uplati, te da isti treba da podigne novac u utorak 13.02.2007. godine, što je J. kategorički odbio, jer od prethodne transakcije nije dobio dio, a bio mu je obećan iznos od 30.000 €, da se optuženi J.J. tada ponašao „nenormalno“, a zatim pobegao iz stana optuženog Č.a, te da ga je nakon toga pozvao J.n otac, optuženi J.G. i pitao ga kakve su to pare i o čemu se radi, a on mu je objasnio da mu je taj novac uplatila baba i da J. treba samo da ga podigne, da mu je tada J.G. saopštio da mu je J. ispričao da mu neko prijeti da će ga ubiti ako ne podigne pare i da mu je pokazao neki papir na kojem je pisalo da mu je uplaćeno 100.000 €, a on je tom prilikom J.om ocu objasnio da нико ne prijeti njegovom sinu, da je to novac njegove babe, da J. nema razloga da brine i da će nakon podizanja novca dobiti 30.000 €, nakon čega mu je optuženi J.G. rekao da će J. doći u utorak da podigne pare i da mu ih predra, i da optuženi Č. pred njim predra J. novac koji mu pripada, a koje činjenice, u bitnom, proizilaze i iz odbrane optuženog J.G.a koji je naveo da je u kritičnom periodu primijetio da je njegov sin J. preplašen, a kada ga je pitao da li ima problema, optuženi J.J. mu je pokazao priznanicu računa otvorenog kod O. banke na kojoj je pisalo da mu je uplaćen iznos od 100.000 €, i objasnio mu da je taj račun otvorio po nagovoru optuženog Č.a, te da je baba Č.a trebala da mu uplati neki novac koji je on trebao da podigne i predra Č.u, da mu je priječeno da podigne pomenuti novčani iznos i da ga je utim povodom pozivalo neko nepoznato lice putem telefona i zahtijevalo od njega da podigne navedeni novčani iznos, a što potvrđuje i optuženi Č.M. navodeći da je tačno da je optuženog J.J., putem telefona, pozivalo jedno lice iz Centralnog zatvora iz B. i da mu je rečeno da podje u utorak u banku i podigne novac, da se ne „glupira“ i da završi sve to, a optuženi Č.M. u svojoj odbrani bio kategoričan da otac optuženog J.J., optuženi J.G., kojeg je poznavao samo iz vidjenja, nema nikakve veze sa „ovim“, misleći na krivično djelo koje im se stavlja na teret i da je bio tu samo zbog sina koji mu se požalio da ima problem, a što nesumnjivo proizilazi kako iz priznanja optuženog Č.M., koji nije imao razloga i motiva da štiti optuženog J.G.a, naprotiv do najstinijih detalja je objasnio kako svoju ulogu tako i ulogu optuženog J.J. u izvršenju predmetnog krivičnog djela, a što na kraju proizilazi i iz odbrane optuženog J.G.a, i što u jednom dijelu potvrđuje i njegov sin, optuženi J.J., pri čemu je za sud logično i životno da optuženi J.J. svome ocu, optuženom J.G.u, nije saopštio istinu, a to je da je shodno postignutom dogовору sa optuženim Č.em trebao da podigne navedeni novčani iznos i od tog iznosa dobije dio, što je i ranije radio, već je ocu, što je krajnje razumljivo, rekao da je račun otvorio na nagovor Č.a i da je taj novac Č.u uplatila njegova baba, te da mu neko prijeti da taj novac podigne, a objektivno iz odbrane optuženog Č.a proizilazi da je odbio da taj novac podigne sa razloga što mu kod prethodne transakcije nije isplaćen dogovoren dio, zbog čega su i uslijedili pozivi od strane lica koja su mu govorila da novac mora podići, a ove prijetnje su bile osnovni i jedini razlog zbog kojeg je optuženi J.G. pozvao optuženog Č.M., sve da bi zaštitio svoga sina vjerujući u ono što mu je sin saopštio, kako to i optuženi Č. potvrđuje, te da je otuženom Č.u saopštio da će J. podići novac i da će mu ga predati.
- Nadalje iz priznanja optuženog Č.M. proizilazi da ga je u utorak 13.02.2007. godine, kada je optuženi J.J. trebao da podigne novčani iznos od 100.000 €, putem telefona pozvao optuženi J.G., navodeći da je J.

podigao novac i da treba da se nadju u lokalnu „„, zbog čega mu je optuženi J.G. zvučao sumnjivo, pa je rekao da će poslati jednog svog drugara Ž., samo da bi video kako će optuženi G. na to reagovati, ali je ovaj insistirao da on lično dodje, pa je na kraju pristao, a koje činjenice proizilaze i iz odbrane optuženog J.G.a, koji je izmedju ostalog naveo, da nije znao da je njegov sin J. ranije podizao novac sa računa banaka, što su potvrđili optuženi Č.M. i J.J., te da je pomenutog datuma, obzirom da je optuženi Č. insistirao da mu J. lično predala novac, došao sa sinom u P., a zatim je njegov sin, optuženi J.J., ušao u ..... i podigao novac, a kada je izašao iz iste primijetio je da mu prilaze dvije osobe u civilu, za koje je pomislio da su lica koja su mu prijetila, nakon čega je njemu prišlo jedno lice u civilu i predstavilo mu se kao policajac, nakon čega su njega i optuženog J. poveli u prostorije policije na informativni razgovor, gdje ga je putem telefona pozvala sestra optuženog Č.a tražeći J., od koje je dobio broj optuženog Č.a, kojeg je pozvao i rekao mu da su podigli novac i da treba da se vide, ali je Č. rekao da ne može da dodje, već će poslati svog prijatelja Ž., ali je on insistirao da dodje Č., što je ovaj na kraju prihvatio, navodeći da se nadju u lokalnu „„, a ove telefonske razgovore je obavio u prisustvu službenika policije i po njihovom nalogu pošao da predala novac optuženom Č.u, koji novac je njegov sin J. podigao tog dana, a kada je došao u kafić „„ kod sebe je imao pomenuti novac i tamo je čekao da se pojavi optuženi Č., koji je došao sa jednim čovjekom koji se predstavio kao Ž., gdje ih je policija lišila slobode, u kojem dijelu se navodi odbrane optuženog J.G.a potvrđuju sadržinom službene zabilješke Uprave policije PJ P. broj 17-13-14-051/07-305/1 od 13.02.2007. godine u kojoj je konstatovano da je policija već bila obaviještena da je optuženi J.J.o imao priliv od 100.000 € na devizni račun kod O. banke, te da su ispred pomenute banke legitimisali optuženog J.J. koji je kod sebe imao manju torbicu u kojoj je bilo 100.000 €, a nedaleko od ovog optuženog nalazio i optuženi J.G., nakon čega su oba optužena privredna u prostorije PJ P., a istog dana pronadjena su i lica Č.M. i Č.Ž. u kafe restoranu „„ u P., a koje činjenice opovrgavaju navode optužbe da je optuženi J.G., shodno prethodno postignutom dogovoru, u kafu B.u „„ u P., slijedeći uputstva, zajedno sa optuženim J.J. predao novčani iznos od 100.000 € optuženom Č.M.u i Č.Z., jer je na te radnje bio prinudjen od strane službenika policije, kako je to naprijed objašnjeno, a iz provedenih dokaza, posebno priznanja optuženog Č.M. ne proizilazi ni jedna činjenice koja bi dovela u vezu optuženog J.G.a sa izvršenjem predmetnog krivičnog djela, osim da je optuženi J.G., s namjerom da pomogne svom sinu sa istim otiašao do pomenute banke, kako bi ovaj podigao predmetni novčani iznos koji je Č.u, kako je to rečeno optuženom J.G.u i od strane Č.a i od strane njegovog sina, uplatila njegova baba, a prvenstveno s razloga što je njegovom sinu prijećeno, jer isti nije htio da taj novčani iznos podigne, obmanjujući svog oca o tome kako je došlo do uplate ovog novačnog iznosa, što je izmedju ostalog potvrdio i optuženi Č., koji nije imao nikakvog razloga da i u ovom dijelu ne govori istinu.

- Optuženi Č.Ž. u obrani je naveo da je 10.02.2007.godine stigao u P. iz B. i odsjeo kod optuženog Č.a, kojeg poznaje preko njegovog oca, a došao je sa namjerom da se zaposli, s tim što se prethodno čuo telefonom sa M. G.em, koji je njegov prijatelj, i koji je trebao da mu nadje posao u P. u gradjevinskoj firmi „C. c.“, u kojem dijelu se odbrana optuženog potvrđuje, potupnim, jasnim i iskrenim priznanjem optuženog Č.a, koji je objasnio da je optuženi Č. otac njegovih drugova i da je došao u Crnu Goru da traži posao, a zamolio ga je jedno vrijeme boravi kod njega u stanu, dok se iz sadržine avionske karte na ime Č.Ž. od 10.02.2007.godine utvrđuje da je optuženi Č. avionom doputovao iz B. u P., pomenutog datuma, a koje činjenice proizilaze i iz iskaza svjedoka M. G.a koji je naveo da je sa optuženim Č.em imao korektan prijateljski odnos i da mu se isti požalio da ima porodičnih problema i problema sa zaposlenjem, te da ga je pitao da li može da mu pomogne oko zaposlenja u B., pa kada mu je rekao da mu tamo ne može pomoći, optuženi Č. mu je saopštio da će doći u Crnu Goru i tu eventualno pokušati da nadje zaposlenje, što je bio i razlog da kaže optuženom Č. da će mu pomoći da se zaposli kao vozač u firmi „C. c.“, čiji je vlasnik njegov prijatelj, a sa optuženim Č.em se čuo nekoliko dana prije njegovog hapšenja, kada ga je isti obavijestio da će doći u P. i pitao ga može li da ga zaposli u pomenutoj firmi kao vozača, što posredno proizilazi iz iskaza svjedoka R. S., šefa pravne službe gradjevinskog preduzeća „C. c.“, koji je potvrdio da je ova firma tokom 2006. i 2007. godine stalno imala potrebe za dobrim kadrovima, posebno za vozačima.

- Nadalje optuženi Č. u odbrani navodi da je kritičnog dana, u lokal „....“ došao na poziv optuženog Č.a, ali da nije znao razlog zbog kojeg Č. ide u taj lokal i da je jedina njegova greška što je pošao sa njim, da je u tom lokalju sjedio jedan čovjek, za kojeg je kasnije saznao da se zove J.G., a nakon njegovog i Č.evog dolaska u pomenuti lokal, odmah se pojavila policija, te da je optužene J.J. i J.G.a prvi put vidio kada su ga priveli, a koje činjenice proizilaze i iz odbrane optuženog Č.a koji je naveo da je optuženi Č. živio „na njegov račun“ dok mu ne pronadje posao i da ništa nije znao o radnjama koje je on preduzimao oko transfera novca, obzirom da sa optuženim Č.em nije ni imao neku blisku komunikaciju, a kritičnog dana, kada ga je putem telefona pozvao optuženi J.G. da dodje u lokal „....“ kako bi mu predao novac od 100.000 €, koji je bio prebačen sa računa oštećenog S. T.a, upravo zbog toga što mu je G. zvučao sumnjivo, rekao je da će poslati jednog svog drugara Ž., da bi provjerio kako će ovaj na to reagovati, pa kako je optuženi J.G. insistirao da on lično dodje, na kraju je pristao i pozvao optuženog Č.a da ide sa njim jer je htio negdje usput da doručkuje, a kada su ušli u lokal „....“, gdje je za šankom sjedio G., njega i Č.a su „zaskočili“ neki ljudi u civilu i uniformi, a što skoro na identičan način, u svojoj odbrani, navodi optuženi J.G. koji je izjavio, da kada je na nagovor policije, pozvao optuženog Č. da dodje za novac, ovaj mu je rekao da će poslati svog prijatelja Ž., ali kada je ovaj insistirao da Č. ipak dodje, ovaj je to prihvatio i u kafe B. došao sa čovjekom koji se predstavio kao Ž., te da ovog Ž. nikada u životu nije vido, niti zna ko je on. Navode odbrane optuženog Č.M. da je optuženog Č.Ž.ugostio kao oca svojih najboljih drugova jer je ovaj došao u Crnu Goru da traži posao, da Č. nije imao nikakvih saznanja, a posebno ne učešća u transferu predmetnih novčanih sredstava, objašnjavajući da je u to vrijeme J. dolazio kod njega na stan, ali da nisu razgovarali pred Č.em o novcu, potvrđuje i optuženi J.J., objašnjavajući da Č.Ž.nije poznavao, ali je prethodno za njega čuo od Č.M., koji mu je rekao da je optuženi Č. otac njegovih drugova, te da je ovaj čovjek (optuženi Č.) došao u P. da se zaposli i da mu optuženi Č. ništa drugo nije rekao za Č.a.

- Dakle, iz naprijed provedenih dokaza, posebno odbrane Č.M., koja je u cijelosti potvrđena provedenim dokazima, a koje činjenice nesumnjivo proizlaze i iz odbrane optuženog J.J., nema dokaza koji bi potvrdili navode optužbe da su optuženi J.G. i Č.Ž. imali dogovor sa optuženima Č.M.em i J.J. da izvrše predmetno krivično djelo, a posebno nema dokaza da su po navodnom postignutom dogовору taj novac medjusobno dijelili, jer je za optuženog Č.a evidentno da je u Crnu Goru došao 10.02.2007.godine i da se sasvim slučajno zatekao u lokalju „....“, kada je optuženi Č. došao da preuzme novac od optuženog J.G.a (100.000 € oštećenog T. S.), a koji novac je J.G. po „nalogu“ policije, u čijem prisustvu je prethodno pozvao optuženog Č.a i dogovorio se o vremenu i mjestu stastanka, donio u pomenuti lokal, očigledno da službenici policije dođu do drugih lica kao eventualnih izvršioca, zbog čega su lišili slobode i optuženog Č.M. i Č. Ž.. Nesumnjivo je utvrđeno da je novčani iznos od 100.000 € podigao optuženi J.J., da je isti pronadjen kod ovog optuženog i oduzet od njega, a da je optuženi J.G. u svemu ovome „učestvovao“ kao otac optuženog J.J., jer je ovome priječeno, a što je potvrdio i optuženi Č., a posebno nema dokaza da je izmedju J.J. i G.a postojao dogovor i nekakva uputstva, da nakon podizanja novca optuženi J.G. i J.J. taj novac predaju Č.u i Č. u kafe B.u „....“, gdje su shodno optužbi J.J. i J.G. predali taj novac Č.M.u i Č.Z., što ne odgovara utvrđenom činjeničnom stanju, koje se ogleda u tome da su optuženi J.J. i G., nakon što je J.J. podigao novac, lišeni slobode, te da je po nalogu policije, optuženi J.G. pozvao putem telefona optuženog Č.a, sa njim ugovorio sastanak u „S. s.“, gdje je Č. otišao sa optuženim sa Č.Ž.m, koji nije znao razlog odlaska Č.a u ovaj lokal, i gdje je zatečen samo optuženi J.G., koji je po nalogu policije, čiji službenici su se u civilu nalazili u pomenutom lokalju, trebao da optuženom Č.u preda pomenuti novčani iznos. Osim navedenog optuženi J.G. nije znao ništa osim onoga što mu je saopštio njegov sin J.J., a to je da je pomenuti novčani iznos Č.u uplatila njegova baba, te da taj novac treba da podigne i preda Č.u, što je Č. i potvrdio u razgovoru sa optuženim J.G., navodeći da će optuženi J.J. dobiti 30.000 € nakon što podigne i preda pomenuti novčani iznos, te da je tim povodom bilo i određenih prijetnji optuženom J.J. da taj novčani iznos podigne, pa u konkrenom slučaju optuženi J.G. nije imao

nikakvih saznanja o tome na koji način i sa čijih računa je došlo do prenosa novčanih sredstava, niti ono što je prethodnilo toj uplati, već je njegov jedini i osnovni motiv zbog čega je bio u društvu sa sinom optuženim J.J. kada je ovaj podigao predmetni novčani iznos, bio da zaštiti svoga sina, a svakako ne da učestvuje u radnji izvršenja predmetnog krivičnog djela ili istoj doprinese na bilo koji način.

- Imajući u vidu naprijed utvrđeno činjenično stanje, sud je u nedostatku drugih dokaza, optužene J.G.a i Č.Ž.oslobodio od optužbe da su izvršili krivično djelo koje im se stavlja na teret predmetnom optužnicom, primjenjujući odredbu čl. 3 Zakonika o krivičnom postupku (ZKP-a) i princip „in dubio pro reo“, odnosno „u sumnji u korist optužnog“.
- Odluka o troškovima donijeta je shodno odredbi čl. 230 ZKP-a, a isti se odnose na polovinu troškova krivičnog postupka u iznosu od 773,35 € i polovinu troškova koji se odnose na nagradu branioca po službenoj dužnosti optuženog J.G.a, advokata Golubović Vukomana, u iznosu od 539,06 €, a koji troškovi padaju na teret budžetskih sredstava suda.
- Sud je cijenio i ostale provedene dokaze, ali je našao da su isti bez uticaja na drugačiju odluku suda.
- Na osnovu izloženog, a shodno odredbi čl. 374 i 373 ZKP-a odlučeno je kao u izreci presude.

- VIŠI SUD U PODGORICI
- Dana, 17.05.2018. godine

- PREDSJEDNIK VIJEĆA – SUDIJA
- Vesna Moštrokol, s.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba

Apelacionom sudu Crne Gore u roku od

15 dana od dana prijema pismenog otpra-

vka iste, a preko ovog suda.

Tačnost otpravka ovjerava namještenik suda

Anka Raković

